

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

Κεφάλαιο 1

1 - 4

Επειδήπερ πολλοί επεχειρήσαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματος, καθως παρεδοσαν ημιν οι απ' αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου, εδοξε καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι, κρατιστε Θεοφιλε, ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθης λογων την ασφαλειαν.

5 - 25

Εγενετο εν ταις ημεραις Ηρωδου βασιλευσ της Ιουδαιας ιερευς τις ονοματι Ζαχαριας εξ εφημεριας Αβια, και γυνη αυτω εκ των θυγατερων Ααρων και το ονομα αυτης Ελισαβετ. ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι εναντιον του ΘΥ, πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του ΚΥ αμεμπτοι. και ουκ ην αυτοις τεκνον, καθοτι ην η Ελισαβετ στειρα, και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν. Εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του ΘΥ, κατα το εθος της ιερατειας ελαχε του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του ΚΥ, και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος. ωφθη δε αυτω αγγελος ΚΥ εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος. και εταραχθη Ζαχαριας ιδων και φοβος επεπεσεν επ' αυτον. ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος· μη φοβου, Ζαχαρια, διοτι εισηκουσθη η δεησις σου, και η γυνη σου Ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα αυτου Ιωαννην. και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γενεσει αυτου χαρησονται. εσται γαρ μεγας ενωπιον ΚΥ, και οινον και σικερα ου μη πιη, και ΠΝΣ αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου, και πολλους των υιων ΙΗΛ επιστρεψει επι ΚΝ τον ΘΝ αυτων. και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν ΠΝΙ και δυναμει Ηλιου, επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιων, ετοιμασαι ΚΩ λαον κατεσκευασμενον. και ειπεν Ζαχαριας προς τον αγγελον· κατα τι γνωσομαι τουτο; εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης. και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω· εγω ειμι Γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του ΘΥ και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα· και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα, ανθ' ων ουκ επιστευσασ τοις λογοις μου, οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων. Και ην ο λαοσ προσδοκων τον Ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν εν τω ναω αυτον. εξελθων δε ουκ εδυνατο λαλησαι αυτοις, και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω· και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφοσ. και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου, απηλθεν εις τον οικον αυτου. Μετα δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν Ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα οτι ουτωσ μοι πεποικηκεν ΚΣ εν ημεραις αις επειδεν αφελειν ονειδοσ μου εν ανθρωποις.

26 - 38

Εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελοσ Γαβριηλ απο του ΘΥ εις πολιν της Γαλιλαιας η ονομα Ναζαρεθ προς παρθενον εμνηστευμενην ανδρι ω ονομα Ιωσηφ εξ οικου Δαυιδ και το ονομα της παρθενου Μαριαμ. και εισελθων προς αυτην ειπεν· χαιρε, κεχαριτωμενη, ο ΚΣ μετα σου. η δε επι τω λογω διεταραχθη και διελογιζετο ποταποσ ειη ο ασπασμοσ ουτοσ. και ειπεν ο αγγελοσ αυτη· μη φοβου, Μαριαμ, ευρεσ γαρ χαριν παρα τω ΘΩ. και ιδου συλλημψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ΙΝ. ουτοσ εσται μεγασ και υιοσ υπιστου κληθησεται και δωσει αυτω ΚΣ ο ΘΣ τον θρονον Δαυιδ του πατροσ αυτου, και βασιλευσει επι τον οικον Ιακωβ εις τουσ αιωνασ και της βασιλειασ αυτου ουκ εσται τελοσ. ειπεν δε Μαριαμ προς τον αγγελον· πωσ εσται τουτο, επει ανδρα ου γινωσκω; και αποκριθεις ο αγγελοσ ειπεν αυτη· ΠΝΑ αγιον επελευσεται επι σε και δυναμια υπιστου επισκιασει σοι· διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιοσ ΘΥ. και ιδου Ελισαβετ η συγγενια σου και αυτη συνειληφεν υιον εν γηρει αυτης και ουτοσ μην εκτοσ εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα· οτι ουκ αδυνατησει παρα του ΘΥ παν ρημα. ειπεν δε Μαριαμ· ιδου η δουλη ΚΥ· γενοιτο μοι κατα το ρημα σου. και απηλθεν απ' αυτης ο αγγελοσ.

39 - 45

Αναστασα δε Μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν Ιουδα, και εισηλθεν εις τον οικον Ζαχαριου και ησπασατο την Ελισαβετ. και εγενετο ωσ ηκουσεν τον ασπασμον της Μαριασ η Ελισαβετ, εσκιρτησεν το βρεφοσ εν τη κοιλια αυτης, και επλησθη ΠΝΣ αγιου η Ελισαβετ, και ανεφωνησεν κραυγη μεγαλη και ειπεν· ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενοσ ο καρποσ της κοιλιασ σου. Και ειπεν Μαριαμ·

46 - 47

*Μεγαλυνει η ψυχη μου τον ΚΝ,
και ηγαλλιασεν το ΠΝΑ μου επι τω ΘΩ τω σωτηρι μου,*

οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου.
 ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι,
 οτι εποιησεν μοι μεγαλα ο δυνατος.
 και αγιον το ονομα αυτου,
 και το ελεος αυτου εις γενεας και γενεας
 τοις φοβουμενοις αυτον.
 Εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου,
 Διεσκορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων·
 καθειλεν δυναστας απο θρωνων
 και υψωσεν ταπεινους,
 πεινωντας ενεπλησεν αγαθων
 και πλουτουντας εξεπαστειλεν κενους.
 αντελαβετο ΙΗΛ παιδος αυτου,
 μνησθηναι ελεους,
 καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων,
 τω Αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα.

47 (cont)
- 55

56 Εμεινεν δε Μαριαμ συν αυτη ως μηνας τρεις, και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης.

Τη δε Ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον. και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν ΚΣ το ελεος αυτου μετ' αυτης και συνεχαιρον αυτη. Και εγενετο εν τη ημερα τη ογδοη ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου Ζαχαριαν. και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν· ουχι, αλλα κληθησεται Ιωαννης. και ειπαν προς αυτην οτι ουδεις εστιν εκ της συγγενειας σου ος καλειται τω ονοματι τουτου. ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτο. και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων· Ιωαννης εστιν ονομα αυτου. και εθαυμασαν παντες. ηνεωχθη το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου, και ελαλει ευλογων τον ΘΝ. Και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους, και εν ολη τη ορεινη της Ιουδαιας και ελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα, και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια εαυτων λεγοντες· τι αρα το παιδιον τουτου εσται; και γαρ χειρ ΚΥ ην μετ' αυτου. Και Ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη ΠΝΟΣ αγιου και επροφητευσεν λεγων·

57 - 67

Ευλογητος ο ΘΣ του ΙΗΛ,
 οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου,
 και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν
 εν οικω Δαβιδ παιδος αυτου,
 καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων απ' αιωνος προφητων αυτου,
 σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας,
 ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων
 και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου,
 ορκον ον ωμοσεν προς Αβρααμ τον πατερα ημων,
 του δουναι ημιν αφοβως εκ χειρος εχθρων ρυσθεντας
 λατρευειν αυτω εν οσιοτητι και δικαιοσυνη
 ενωπιον αυτου πασαις ταις ημεραις ημων.
 Και συ δε, παιδιον, προφητης υπιστου κληθηση·
 προπορευση γαρ ενωπιον του ΚΥ ετοιμασαι οδους αυτου,
 του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου
 εν αφεσει αμαρτιων αυτων,
 δια σπλαγχνα ελεους ΘΥ ημων,
 εν οις επισκεψεται ημας ανατολη εξ υψους,
 επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις,
 του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης.

68 - 79

80 Το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο ΠΝΙ, και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεως αυτου προς τον ΙΗΛ.

Εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα Καισαρος Αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην. αυτη απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της Συριας Κυρηνιου. και επορευοντο παντες απογραφεσθαι, εκαστος εις την εαυτου πολιν. Ανεβη δε και Ιωσηφ απο της Γαλιλαιας εκ πολεως Ναζαρεθ εις την Ιουδαιαν εις πολιν Δαυιδ ητις καλειται Βηθλεεμ, δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας Δαυιδ, απογραψασθαι συν Μαριαμ τη εμνηστευμενη αυτω, ουση εγκυω. Εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην, και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον, και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν φατνη, διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι.

1 - 7

Και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων. και αγγελος ΚΥ επεστη αυτοις και δοξα ΚΥ περιελαμψεν αυτους, και εφοβηθησαν φοβον μεγαν. και ειπεν αυτοις ο αγγελος· μη φοβεισθε, ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω, οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν ΧΣ ΚΣ εν πολει Δαυιδ. και τουτο υμιν το σημειον, ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον και κειμενον εν φατνη. και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αιουνητων τον ΘΝ και λεγοντων· *δοξα εν υψιστοις ΘΩ και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκιας*. Και εγενετο ως απηλθον απ' αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι, οι ποιμενες ελαλουν προς αλληλους· διελθωμεν δη εως Βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο ΚΣ εγνωρισεν ημιν. και ηλθαν σπευσαντες και ανευραν την τε Μαριαμ και τον Ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη· ιδοντες δε εγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου. και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους· η δε Μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης. και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αιουνητες τον ΘΝ επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους.

8 - 20

Και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ΙΣ, το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλλημφθηναι αυτον εν τη κοιλια. Και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον Μωυσεως, ανηγαγον αυτον εις Ιεροσολυμα παραστησαι τω ΚΩ, καθως γεγραπται εν νομω ΚΥ οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω ΚΩ κληθησεται, και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν τω νομω ΚΥ, ζευγος τρυγονων η δυο νοσσοις περιστερων. Και ιδου ανθρωπος ην εν ΙΑΗΜ ω ονομα Συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ΙΗΛ, και ΠΝΑ ην αγιον επ' αυτον· και ην αυτω κεχρηματισμενον υπο του ΠΝΣ του αγιου μη ιδειν θανατον πριν αν ιδη τον ΧΝ ΚΥ. και ηλθεν εν τω ΠΝΙ εις το ιερον· και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ΙΝ του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκαλας και ευλογησεν τον ΘΝ και ειπεν·

21 - 28

*νυν απολυεις τον δουλων σου, δεσποτα,
κατα το ρημα σου εν ειρηνη·
οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου,
ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων,
φως εις αποκαλυψιν εθνων
και δοξαν λαου σου ΙΗΛ.*

29 - 32

και ην ο πατηρ αυτου και η μητηρ θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου. και ευλογησεν αυτους Συμεων και ειπεν προς Μαριαμ την μητερα αυτου· ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ΙΗΛ και εις σημειον αντιλεγομενον - και σου δε αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια - οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι. Και ην Αννα προφητις, θυγατηρ Φανουηλ, εκ φυλης Ασηρ· αυτη προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις, ζησασα μετα ανδρος ετη επτα απο της παρθενιας αυτης και αυτη χηρα εως ετων ογδοηκοντα τεσσαρων, η ουκ αφιστατο του ιερου νηστειαις και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν. και αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω ΘΩ και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν ΙΑΗΜ. Και ως ετελεσαν παντα τα κατα τον νομον ΚΥ, επεστρεψαν εις την Γαλιλαιαν εις πολιν εαυτων Ναζαρεθ. Το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πληρουμενον σοφια, και χαρις ΘΥ ην επ' αυτο.

33 - 40

Και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ' ετος εις ΙΑΗΜ τη εορτη του πασχα. Και οτε εγενετο ετων δωδεκα, αναβαινοντων αυτων κατα το εθος της εορτης και τελειωσαντων τας ημερας, εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ΙΣ ο παις εν ΙΑΗΜ, και ουκ εγνωσαν οι γονεις αυτου. νομισαντες δε αυτον ειναι εν τη συνοδια ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενευσιν και τοις

41 - 44

44 (cont)
- 52

γνωστοις, και μη ευροντες υπεστρεψαν εις *ΓΑΗΜ* αναζητουντες αυτον. και εγενετο μετα ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους· εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου. και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν, και ειπεν προς αυτον η μητηρ αυτου· τεκνον, τι εποιησας ημιν ουτως; ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε. και ειπεν προς αυτους· τι οτι εξητειτε με; ουκ ηδειτε οτι εν τοις του *ΠΡΣ* μου δει ειναι με; και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις. και κατεβη μετ' αυτων και ηλθεν εις Ναζαρεθ και ην υποτασσομενος αυτοις. και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα εν τη καρδια αυτης. Και *ΙΣ* προεκοπτεν εν τη σοφια και ηλικια και χαριτι παρα *ΘΩ* και ανθρωποις.

Κεφαலைο 3

1 - 3

Εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας Τιβεριου Καισαρος, ηγεμονευοντος Ποντιου Πιλατου της Ιουδαιας, και τετραρχουντος της Γαλιλαιας Ηρωδου, Φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος της Ιτουραιας και Τραχωνιτιδος χωρας, και Λυσανιου της Αβιληνης τετραρχουντος, επι αρχιερεως Αννα και Καιαφα, εγενετο ρημα *ΘΥ* επι Ιωαννην τον Ζαχαριου υιον εν τη ερημω. και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του Ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων, ως γεγραπται εν βιβλω λογων Ησαιου του προφητου·

4 - 6

*φωνη βοωντος εν τη ερημω·
ετοιμασατε την οδον ΚΥ,
ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου·
πασα φαραγξ πληρωθησεται
και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται,
και εσται τα σκολια εις ευθειαν
και αι τραχειαι εις οδους λειας·
και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του ΘΥ.*

7 - 22

Ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ' αυτου· γεννηματα εχιδνων, τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης; ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις· πατερα εχομεν τον Αβρααμ. λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο *ΘΣ* εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω Αβρααμ. ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται· παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται. Και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες· τι ουν ποιησωμεν; αποκριθεις δε ελεγεν αυτοις· ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι, και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω. ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον· διδασκαλε, τι ποιησωμεν; ο δε ειπεν προς αυτους· μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε. επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες· τι ποιησωμεν και ημεις; και ειπεν αυτοις· μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων. Προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του Ιωαννου, μηποτε αυτος ειη ο *ΧΣ*, απεκρινατο λεγων πασιν ο Ιωαννης· εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας· ερχεται δε ο ισχυροτερος μου, ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου· αυτος υμας βαπτισει εν *ΠΝΙ* αγιω και πυρι· ου το πτυον εν τη χειρι αυτου διακαθαραι την αλωνα αυτου και συναγαγειν τον σιτον εις την αποθηκην αυτου, το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω. Πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον. Ο δε Ηρωδης ο τετραρχης, ελεγχομενος υπ' αυτου περι Ηρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο Ηρωδης, προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον Ιωαννην εν φυλακη. Εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και *ΙΥ* βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον και καταβηναι το *ΠΝΑ* το αγιον σωματικω ειδει ως περιστεραν επ' αυτον, και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι· συ ει ο υιος μου ο αγαπητος, εν σοι ευδοκησα.

23 - 27

Και αυτος ην *ΙΣ* αρχομενος ωσει ετων τριακοντα, ων υιος, ως ενομιζετο, Ιωσηφ του Ηλι του Μαθθατ του Λευι του Μελχι του Ιανναι του Ιωσηφ του Ματταθιου του Αμωσ του Ναουμ του Εσλι του Ναγγαι του Μααθ του Ματταθιου του Σεμειν του Ιωσηφ του Ιωδα του Ιωαναν του Ρησα του Ζοροβαβελ του Σαλαθιηλ του Νηρι

28 - 38

του Μελχι του Αδδι του Κωσαμ
του Ελμαδαμ του Ηρ του Ιησου
του Ελιεζερ του Ιωριμ του Μαθθατ
του Λευι του Συμεων του Ιουδα
του Ιωσηφ του Ιωναμ του Ελιακιμ
του Μελεα του Μεννα του Ματταθα
του Ναθαμ του Δαυιδ του Ιεσσαί
του Ιωβητ του Βοος του Σαλα
του Ναασσων του Αμιναδαβ
του Αρνι του Εσρωμ του Φαρες
του Ιουδα του Ιακωβ του Ισαακ
του Αβρααμ του Θαρα του Ναχωρ
του Σερουχ του Ραγαν του Φαλεκ
του Εβερ του Σαλα του Καιναμ
του Αρφαζαδ του Σημ
του Νωε του Λαμεχ του Μαθουσαλα
του Ενωχ του Ιαρετ του Μαλελεηλ
του Καιναμ του Ενωσ του Σηθ του Αδαμ του ΘΥ.

Κεφάλαιο 4

1 - 13

ΙΣ δε πλήρης ΠΝΘΣ αγίου υπεστρεψεν απο του Ιορδανου και ηγετο εν τω ΠΝΙ εν τη ερημω ημερας τεσσερακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου. Και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων επεινασεν. ειπεν δε αυτω ο διαβολος· ει υιος ει του ΘΥ, ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος. και απεκριθη προς αυτον ο ΙΣ· γεγραπται οτι **ουκ επ' αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος**. Και αναγαγων αυτον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου και ειπεν αυτω ο διαβολος· σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων, οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην· συ ουν εαν προσκυνησης ενωπιον εμου, εσται σου πασα. και αποκριθεις ο ΙΣ ειπεν αυτω· γεγραπται· **ΚΝ τον ΘΝ σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις**. Ηγαγεν δε αυτον εις ΙΗΗΜ και εστησεν επι το περυγιον του ιερου και ειπεν αυτω· ει υιος ει του ΘΥ, βαλε σεαυτον εντευθεν κατα· γεγραπται γαρ οτι **τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε** και οτι **επι χειρων αρουσιν σε, μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου**. και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ΙΣ οτι ειρηται· **ουκ εκπειρασεις ΚΝ τον ΘΝ σου**. Και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ' αυτου αχρι καιρου.

14 - 17

Και υπεστρεψεν ο ΙΣ εν τη δυναμει του ΠΝΣ εις την Γαλιλαιαν. και φημη εξηλθεν καθ' ολης της περιχωρου περι αυτου. και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις αυτων δοξαζομενος υπο παντων. Και ηλθεν εις Ναζαρα, ου ην τεθραμμενος, και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωσαι. και επεδοθη αυτω βιβλιον του προφητου Ησαιου και αναπτυξας το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον·

18 - 19

**ΠΝΑ ΚΥ επ' εμε
ου εινεκεν εχρισεν με
εναγγελισασθαι πτωχοις,
απεσταλκεν με,
κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν
και τυφλοις αναβλεψιν,
αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει,
κηρυξαι ενιαντον ΚΥ δεκτον.**

20 - 25

και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν· και παντων οι οφθαλμοι εν τη συναγωγή ησαν ατενιζοντες αυτω. ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων. Και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον· ουχι υιος εστιν Ιωσηφ ουτος; και ειπεν προς αυτους· παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην· ιατρε, θεραπευσον σεαυτον· οσα ηκουσαμεν γενομενα εις την Καφαρναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου. ειπεν δε· αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου. επ' αληθειας δε λεγω υμιν, πολλαι χηραι

25 (cont)
- 30

ησαν εν ταις ημεραις Ηλιου εν τω *ΙΗΛ*, οτε εκλεισθη ο ουρανος επι ετη τρια και μηνας εξ, ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην, και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη Ηλιας ει μη εις Σαρεπτα της Σιδωνιας προς γυναικα χηραν. και πολλοι λεπροι ησαν εν τω *ΙΗΛ* επι Ελισαιου του προφητου, και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη Ναιμαν ο Συρος. και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως οφρυος του ορους εφ' ου η πολις ωκοδομητο αυτων ωστε κατακρημνισαι αυτον· αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο.

31 - 41

Και κατηλθεν εις Καφαρναουμ πολιν της Γαλιλαιας, και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασι· και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου, οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου. Και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη· εα, τι ημιν και σοι, *ΙΥ* Ναζαρηνε; ηλθες απολεσαι ημας; οίδα σε τις ει, ο αγιος του *ΘΥ*. και επετιμησεν αυτω ο *ΙΗΣ* λεγων· φιωθητι και εξελθε εξ αυτου. και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις το μεσον εξηλθεν εξ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον. και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες· τις ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρμοις *ΠΝΑΣΙ* και εξερχονται; και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου. Αναστας δε απο της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν Σιμωνος. πενθερα δε του Σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης. και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην· παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις. Δυνοντος δε του ηλιου απαντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον· ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιτιθεις εθεραπευεν αυτους. εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραυγαζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο υιος του *ΘΥ*. και επιτιμων ουκ εια αυτα λεγειν, οτι ηδεισαν τον *ΧΝ* αυτον ειναι.

42 - 44

Γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον· και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ' αυτων. ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του *ΘΥ*, οτι επι τουτο απεσταλην. Και ην κηρυσσων εις τας συναγωγας της Ιουδαιας.

Κεφαலைο 5

1 - 11

Και εγενετο εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω και ακουειν τον λογον του *ΘΥ* και αυτος ην εστωσ παρα την λιμνην Γεννησαρετ και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην· οι δε αλιεις απ' αυτων αποβαντες επλυνον τα δικτυα. εμβας δε εις εν των πλοιων, ο ην Σιμωνος, ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον· καθισας δε εκ του πλοιου εδιδασκεν τους οχλους. Ως δε επαυσατο λαλων, ειπεν προς τον Σιμονα· επαναγαγε εις το βαθος και χαλασαι τα δικτυα υμων εις αγραν. και αποκριθεις Σιμων ειπεν· επιστατα, δι' ολης νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν· επι δε τω ρηματι σου χαλασω τα δικτυα. και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ, διερρησσετο δε τα δικτυα αυτων. και κατενευσαν τοις μετοχοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοις· και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα. ιδων δε Σιμων Πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν *ΙΥ* λεγων· εξελθε απ' εμου, οτι ανηρ αμαρτωλος εμι, *ΚΕ*. θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυωνων συνελαβον, ομοιωσ δε και Ιακωβον και Ιωαννην υιουσ Ζεβεδαιου, οι ησαν κοινωνοι τω Σιμωνι. και ειπεν προς τον Σιμονα ο *ΙΣ*· μη φοβου· απο του νυν ανθρωπους εση ζωγων. και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες παντα ηκολουθησαν αυτω.

12 - 16

Και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρας· ιδων δε τον *ΙΝ*, πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων· *ΚΕ*, εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι. και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων· θελω, καθαρισθητι· και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ' αυτου. και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηдени ειπειν, αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν Μωυσης, εις μαρτυριον αυτοις. διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου, και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι απο των ασθeneiων αυτων· αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενοσ.

17 - 20

Και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων, και ησαν καθημενοι Φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της Γαλιλαιας και Ιουδαιας και *ΙΗΜ*. και δυναμις *ΚΥ* ην εις το ιασθαι αυτον. και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εξητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι αυτον ενωπιον αυτου. και μη ευροντες ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον, αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον

- 20 (cont)
- 26
- συν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἐμπροσθεν τοῦ *ΙΥ*. καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν· ἀνθρώπε, ἀφεῶνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἠρξάντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες· τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἁμαρτίας ἀφίεναι εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ *ΘΣ*; ἐπιγνούς δὲ ὁ *ΙΣ* τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφεῶνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν· ἐγειρε καὶ περιπατεῖ, ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας - εἶπεν τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω, ἐγειρε καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κατεκεῖτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ δοξάζων τὸν *ΘΝ*. καὶ ἐκστασις ἐλάβεν ἀπαντὰς καὶ ἐδοξάζον τὸν *ΘΝ* καὶ ἐπλησθησαν φόβου λέγοντες ὅτι εἶδομεν παραδόξα σημερινόν.
- 27 - 32
- Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ ἐθεασατο τελῶνῃν ὀνοματὶ Λεβὶν καθήμενον ἐπὶ τῷ τελωνίῳ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀκολουθεῖ μοι. καὶ καταλίπων πάντα ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λεβὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακειμένοι. καὶ ἐγογγυζόν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες· δια τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; καὶ ἀποκριθεὶς *ΙΣ* εἶπεν πρὸς αὐτὸν· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ υγιαίνοντες ἰατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐληλυθα καλεσάσθαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
- 33 - 39
- Οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐτὸν· οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν. ὁ δὲ *ΙΣ* εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν ποιῆσαι νηστεύσαι; ἐλευσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἐλέγην δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι οὐδεὶς ἐπιβλήμα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μὴ γέ, καὶ τὸ καινὸν σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπιβλήμα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νεόν εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ γέ, ρηγνύσι οἱ οἶνοι ὁ νεὸς τοὺς ἀσκούς καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολούνται· ἀλλὰ οἶνον νεόν εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον. καὶ οὐδεὶς πῖων παλαιὸν θέλει νεόν· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς χρηστὸς ἐστίν.
- Κεφάλαιο 6
- 1 - 5
- Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ διαπορευέσθαι αὐτὸν διὰ σποριμῶν, καὶ ἐτίλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἠσθίον τοὺς σταχθὰς ψωχόντες ταῖς χερσίν. τινες δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπαν· τί ποιεῖτε ὁ οὐκ ἐξεστὶν τοῖς σαββάσιν; καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ *ΙΣ*· οὐδὲ τοῦτο ἀνεγνώτε ὁ ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, εἰσηλθὲν εἰς τὸν οἶκόν τοῦ *ΘΥ* καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθεσεως λαβὼν ἐφάγεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἐξεστὶν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· *ΚΣ* ἐστὶν τοῦ σαββάτου ὁ *ΥΣ* τοῦ *ΑΝΟΥ*.
- 6 - 11
- Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν. καὶ ἦν ἀνθρώπος ἐκεῖ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ ἦν ξηρὰ. παρατηροῦντο δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει, ἵνα εὐρωσὶν κατηγορεῖν αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἤδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ ξηρᾷ ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἐγειρε καὶ στήθι εἰς τὸ μέσον· καὶ ἀναστὰς ἔστη. εἶπεν δὲ *ΙΣ* πρὸς αὐτοὺς· ἐπερωτῶ ὑμᾶς εἰ ἐξεστὶν τῷ σαββάτῳ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολεσάσθαι; καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν αὐτῷ· ἐκτεῖνον τὴν χεῖρα σου. ὁ δὲ ἐποίησεν καὶ ἀποκατεσταθῆ ἡ χεὶρ αὐτοῦ. αὐτοὶ δὲ ἐπλησθησαν ἀνοίας καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους τί ἀν ποιήσαιεν τῷ *ΙΥ*.
- 12 - 16
- Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος προσευξάσθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ *ΘΥ*. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν· Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Μαθθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰακώβον Ἀλφαιοῦ καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον ζῆλωτὴν καὶ Ἰουδᾶν Ἰακώβου καὶ Ἰουδᾶν Ἰσκαριωθ, ὃς ἐγένετο προδοτὴς
- 17 - 20
- Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ τοποῦ πεδίνου, καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκουσάσθαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νοσῶν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ἀπὸ *ΠΝΑΤΩΝ* ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτουν ἀπτεσθῆναι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξηρχετο καὶ ἰατο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν·

Μακαριοι οι πτωχοι,
οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του ΘΥ.

μακαριοι οι πεινωντες νυν,
οτι χορτασθησεσθε.

21 μακαριοι οι κλαιοντες νυν,
οτι γελασετε.

μακαριοι οι πεινωντες νυν,
οτι χορτασθησεσθε.

μακαριοι οι κλαιοντες νυν,
οτι γελασετε.

22 μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν
και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ΑΝΘΥ.

23 χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε, ιδου γαρ ο μισθος υμων εστι πολυς εν τω ουρανω·
κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων.

24 Πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις,
οτι απεχετε την παρακλησιν υμων.

25 ουαι υμιν, οι εμπεπλησμενοι νυν,
οτι πεινασετε.

25 ουαι υμιν, οι γελωντες νυν,
οτι πενηθησετε και κλαυσετε.

26 ουαι οταν υμας καλωσ ειπωσιν παντες οι ΑΝΘΙ· κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις
ψευδοπροφηταις.

27 - 36 Αλλα υμιν λεγω τοις ακουουσιν· αγαπατε τους εχθρους υμων, καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν
υμιν, ευλογειτε τους καταρωμενους υμας, προσευχεσθε περι των επηρεαζοντων υμας. τω τυπτοντι
σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην, και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη
κωλυσης. παντι αιτουντι σε διδου, και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει. Και καθως θελετε ινα
ποιωσιν υμιν οι ΑΝΘΙ ποιειτε αυτοις ομοιως. και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας, ποια υμιν χαρις
εστιν; και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν. και γαρ εαν αγαθοποιητε τους
αγαθοποιουντας υμας, ποια υμιν χαρις εστιν; και οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν. και εαν δανισητε
παρ' ων ελπιζετε λαβειν, ποια υμιν χαρις; και αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανιζουσιν ινα απολαβωσιν
τα ισα. πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανιζετε μηδεν απελπιζοντες· και
εσται ο μισθος υμων πολυς, και εσεσθε υιοι υψιστου, οτι αυτος χριστος εστιν επι τους αχαριστους
και πονηρους. Γινεσθε οικτιρμονες καθως ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν.

37 - 42 Και μη κρινετε, και ου μη κριθητε· και μη δικαζετε, και ου μη δικασθητε. απολυετε, και
απολυθησεσθε· διδοτε, και δοθησεται υμιν· μετρον καλον πεπιεσμενον σεσαλευμενον
υπερεκχυννομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων· ω γαρ μετρω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν.
Ειπεν δε και παραβολην αυτοις· μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν; ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον
εμπεσουνται; ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον· κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο
διδασκαλος αυτου. Τι βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου, την δε δοκον την εν
τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις; πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου· αδελφε, αφες εκβαλω το
καρφος το εν τω οφθαλμω σου, αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων; υποκριτα, εκβαλε
πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου, και τοτε διαβλεψεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του
αδελφου σου εκβαλειν.

43 - 45 Ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον, ουδε παλιν δενδρον σαπρον ποιουν
καρπον καλον. εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκετε· ου γαρ εξ ακανθων
συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου σταφυλην τρυγωσιν. ο αγαθος ΑΝΘΣ εκ του αγαθου θησαυρου
της καρδιας προφερει το αγαθον, και ο πονηρος εκ του πονηρου προφερει το πονηρον· εκ γαρ
περισσευματος καρδιας λαλει το στομα αυτου.

46 - 49 Τι με καλείτε· *ΚΕ ΚΕ*, και ου ποιεите ο λεγω; Πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους, υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος· ομοιος εστιν *ΑΝΩ* οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν· πλημμυρης δε γενομενης προσερηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη, και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην δια το καλως οικοδομησθαι αυτην. ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν *ΑΝΩ* οικοδομησαντι την οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου, η προσερηξεν ο ποταμος, και ευθυσ συνεπεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα.

Κεφαλαιο 7

1 - 10 Επειδη επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου, εισηλθεν εις Καφαρναουμ. Εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων ημελλεν τελευταν, ος ην αυτω εντιμος. ακουσας δε περι του *ΙΥ* απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των Ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου. οι δε παραγενομενοι προς τον *ΙΝ* παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ο παρεξι τουτο· αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν. ο δε *ΙΣ* επορευετο συν αυτοις. ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν φιλους ο εκατονταρχης αυτω λεγων· *ΚΕ*, μη σκυλλου, ου γαρ ικανος ειμι ινα υπο την στεγην μου εισελθης· διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν· αλλα ειπε λογω, και ιαθητω ο παις μου. και γαρ εγω *ΑΝΟΣ* ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ' εμαυτον στρατιωτας, και λεγω τουτω· πορευθητι, και πορευεται, και αλλω· ερχου, και ερχεται, και τω δουλω μου· ποιησον τουτο, και ποιει. ακουσας δε ταυτα ο *ΙΣ* εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν· λεγω υμιν, ουδε εν τω *ΙΗΑ* τοσαυτην πιστιν ευρον. Και υποστρεψαντες εις τον οικον οι πεμφθεντες ευρον τον δουλον υγαινοντα.

11 - 17 Και εγενετο εν τω εξης επορευθη εις πολιν καλουμενην Ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου και οχλος πολυς. ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως, και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως μονογενης υιος τη μητρι αυτου και αυτη ην χηρα, και οχλος της πολεως ικανος ην συν αυτη. και ιδων αυτην ο *ΚΣ* εσπλαγχνισθη επ' αυτη και ειπεν αυτη· μη κλαιε. και προσελθων ησατο της σορου, οι δε βασταζοντες εστησαν, και ειπεν· νεανισκε, σοι λεγω, εγερθητι. και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν, και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου. ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζον τον *ΘΝ* λεγοντες οτι προφητης μεγας ηγερθη εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο *ΘΣ* τον λαον αυτου. και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη Ιουδαια περι αυτου και παση τη περιχωρω.

18 - 26 Και απηγγειλαν Ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων. και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο Ιωαννης επεμψεν προς τον *ΚΝ* λεγων· συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν; παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπαν· Ιωαννης ο βαπτιστης απεστειλεν ημας προς σε λεγων· συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν; εν εκεινη τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο βλεπειν. και αποκριθεις ειπεν αυτοις· πορευθεντες απαγγειλατε Ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε· **τυφλοι αναβλεπουσιν**, χωλοι περιπατουσιν, λεπροι καθαριζονται και **κωφοι ακουουσιν**, **νεκροι εγειρονται**, πτωχοι ευαγγελιζονται· και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι. Απελθοντων δε των αγγελων Ιωαννου ηρξατο λεγειν προς τους οχλους περι Ιωαννου· τι εξηλθατε εις την ερημον θεασασθαι; καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον; αλλα τι εξηλθατε ιδειν; *ΑΝΟΝ* εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον; ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλειασι εισιν. αλλα τι εξηλθατε ιδειν; προφητην; ναι λεγω υμιν, και περισσοτερον προφητου. ουτος εστιν περι ου γεγραπται·

27 ***ιδου αποσπελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου,
ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου.***

28 - 31 λεγω υμιν, μειζων εν γεννητοις γυναικων Ιωαννου ουδεις εστιν· ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του *ΘΥ* μειζων αυτου εστιν. Και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον *ΘΝ* βαπτισθεντες το βαπτισμα Ιωαννου· οι δε Φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του *ΘΥ* ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ' αυτου. Τινι ουν ομοιωσω τους *ΑΝΟΥΣ* της γενεας ταυτης και τινι εισιν ομοιοι; ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις α λεγει·

32 ***ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρηγησασθε,
εθρηνησαμεν και ουκ εκλαυσατε.***

33 - 35 εληλυθεν γαρ Ιωαννης ο βαπτιστης μη εσθιων αρτον μητε πινων οινον, και λεγετε· δαιμονιον εχει. εληλυθεν ο υιος του ΑΝΘΥ εσθιων και πινων, και λεγετε· ιδου ΑΝΘΣ φαγος και οينوποτης, φιλος τελωνων και αμαρτωλων. και εδικαιωθη η σοφια απο παντων των τεκνων αυτης.

36 - 50 Ηρωτα δε τις αυτον των Φαρισαιων ινα φαγη μετ' αυτου, και εισελθων εις τον οικον του Φαρισαιου κατεκλιθη. και ιδου γυνη ητις ην εν τη πολει αμαρτωλος, και επιγνουςα οτι κατακειται εν τη οικια του Φαρισαιου, κομισασα αλαβαστρον μυρου και στασα οπισω παρα τους ποδας αυτου κλαιουσα τοις δακρυσιν ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασσεν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω. ιδων δε ο Φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων· ουτος ει ην προφητης, εγνωσκει αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου, οτι αμαρτωλος εστιν. και αποκριθεις ο ΙΣ ειπεν προς αυτον· Σιμων, εχω σοι τι ειπειν. ο δε· διδασκαλε, ειπε, φησιν. δυο χρεοφειλεται ησαν δανιστη τινι· ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια, ο δε ετερος πενητηκοντα. μη εχοντων αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο. τις συν αυτων πλειον αγαπησει αυτον; αποκριθεις Σιμων ειπεν· υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο. ο δε ειπεν αυτω· ορθως εκρινας. και στραφεις προς την γυναικα τω Σιμωνι εφη· βλεπεις ταυτην την γυναικα; εισηλθον σου εις την οικιαν, υδωρ μοι επι ποδας ουκ εδωκας· αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν αυτης εξεμαξεν. φιλημα μοι ουκ εδωκας· αυτη δε αφ' ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας. ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας· αυτη δε μυρω ηλειψεν τους ποδας μου. ου χαριν λεγω σοι, αφεωνται αι αμαρτιαι αυτης αι πολλαι, οτι ηγαπησεν πολυ· ω δε ολιγον αφιεται, ολιγον αγαπα. ειπεν δε αυτη· αφεωνται σου αι αμαρτιαι. και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις· τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν; ειπεν δε προς την γυναικα· η πιστις σου σεσωκεν σε· πορευου εις ειρηνην.

Κεφαலைο 8

1 - 8 Και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του ΘΥ και οι δωδεκα συν αυτω, και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθeneiων, Μαρια η καλουμενη Μαγδαληνη, αφ' ης δαιμονια επτα εξεληλυθει, και Ιωαννα γυνη Χουζα επιτροπου Ηρωδου και Σουσαννα και ετεραι πολλαι, αιτινες διηκουνουν αυτοις εκ των υπαρχοντων αυταις. Συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης· εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου. και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη, και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτα. και ετερον κατεπεσεν επι πετραν, και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα. και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων, και συμφρυσισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτα. και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν εποησεν καρπον εκατονταπλασιονα. ταυτα λεγων εφωνει· ο εχων ωτα ακουειν ακουετω.

9 - 10 Επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου τις αυτη ειη η παραβολη. ο δε ειπεν· υμιν δεδοται γνωσαι τα μυστηρια της βασιλειας του ΘΥ, τοις δε λοιποις εν παραβολαις, ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν.

11 - 15 Εστιν δε αυτη η παραβολη· ο σπορος εστιν ο λογος του ΘΥ. οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουσαντες, ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων, ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν. οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον, και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν, οι προς καιρον πιστεuousιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται. το δε εις τας ακανθας πεσον, ουτοι εισιν οι ακουσαντες, και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν. το δε εν τη καλη γη, ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη.

16 - 18 Ουδεις δε λυχνον απας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν, αλλ' επι λυχνιας τιθησιν. ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου μη γνωσθη και εις φανερον ελθη. Βλεπετε ουν πως ακουετε· ος αν γαρ εχη, δοθησεται αυτω· και οσον αν μη εχη, και ο δοκει εχειν αρθησεται απ' αυτου.

19 - 21 Παρεγενετο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον. απηγγελη δε αυτω· η μητηρ και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν θελοντες σε. ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτον· μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του ΘΥ ακουοντες και ποιουντες.

22 - 25

Εγενετο δε εν μια των ημερων και ανεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους· διελθωμεν εις το περαν της λιμνης, και ανηχθησαν. πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν. και κατεβη λαλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον. προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες· επιστατα επιστατα, απολλυμεθα. ο δε διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος· και επαυσαντο και εγενετο γαληνη. ειπεν δε αυτοις· που η πιστις υμων; φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους· τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι;

26 - 39

Και κατεπλευσαν εις την χωραν των Γερασηνων, ητις εστιν αντιπερα της Γαλιλαιας. εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν ανηρ τις εκ της πολεως εχων δαιμονια και χρονω ικανω ουκ ενεδυσατο ιματιον και εν οικια ουκ εμενεν *αλλ'* εν τοις μνημασιν. ιδων δε τον *ΙΝ* ανακραζας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν· τι εμοι και σοι, υιε του *ΘΥ* του υπιστου; δεομαι σου, μη με βασανισης. παρηγγειλεν γαρ τω *ΠΝΙ* τω ακαθαρτω εξελθειν απο του *ΑΝΟΥ*. πολλοις γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον και εδεσμευετο αλυσειν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρησσω τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονιου εις τας ερημους. επηρωτησεν δε αυτον ο *ΙΣ*· τι σοι ονομα εστιν; ο δε ειπεν· λεγεων, οτι εισηλθεν δαιμονια πολλα εις αυτον. και παρεκαλουν αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν. ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενη εν τω ορει· και παρεκαλεσαν αυτον ινα επιτρεψη αυτον εις εκεινους εισελθειν· και επεστρεψεν αυτοις. εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του *ΑΝΟΥ* εισηλθον εις τους χοιρους, και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη. Ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγονος εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους. εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον *ΙΗΝ* και ευρον καθημενον τον *ΑΝΟΝ* αφ' ου τα δαιμονια εξηλθεν ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας *ΙΥ*, και εφοβηθησαν. απηγγειλαν δε αυτοις οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις. και ηρωτησεν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των Γερασηνων απελθειν απ' αυτων, οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο· αυτος δε εμβας εις πλοιον υπεστρεψεν. εδειτο δε αυτου ο ανηρ αφ' ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω· απελυσεν δε αυτον λεγων· υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα σοι εποιησεν ο *ΘΣ*. και απηλθεν καθ' ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο *ΙΣ*.

40 - 56

Εν δε τω υποστρεφειν τον *ΙΝ* απεδεξατο αυτον ο οχλος· ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον. και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα Ιαιρος και ουτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν, και πεσων παρα τους ποδας *ΙΥ* παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου, οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν. Εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον. Και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα, ητις ουκ ισχυσεν απ' ουδενος θεραπευθηναι, προσελθουσα οπισθεν ησατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης. και ειπεν ο *ΙΣ*· τις ο αφαμενος μου; αρνουμενων δε παντων ειπεν ο Πετρος· επιστατα, οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν. ο δε *ΙΣ* ειπεν· ησατο μου τις, εγω γαρ εγνω δυναμιν εξεληλυθυιαν απ' εμου. ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν, τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι' ην αιτιαν ησατο αυτου απηγγειλεν ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα. ο δε ειπεν αυτη· θυγατηρ, η πιστις σου σεσωκεν σε· πορευου εις ειρηνην. Ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου· μηκειτι σκυλλε τον διδασκαλον. ο δε *ΙΣ* ακουσας απεκριθη αυτω· μη φοβου, μονον πιστευσον, και σωθησεται. ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν τινα συν αυτω ει μη Πετρον και Ιωαννην και Ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα. εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην. ο δε ειπεν· μη κλαιετε, ουκ απεθανεν αλλα καθευδει. και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν. αυτος δε κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων· η παις, εγειρε. και επεστρεψεν το *ΠΝΑ* αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν. και εξεστησαν οι γονεις αυτης· ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος.

Κεφαலைο 9

1 - 6

Συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα δαιμονια και νοσους θεραπευειν και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του *ΘΥ* και ιασθαι, και ειπεν προς αυτους· μηδεν αιρετε εις την οδον, μητε ραβδον μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε δυο χιτωνας εχειν. και εις ην αν οικιαν εισελθητε, εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε. και οσοι εαν μη δεχωνται υμας, εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτινασσετε εις μαρτυριον επ' αυτους. εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου.

7 - 9

Ηκουσεν δε Ηρωδης ο τετρααρχης τα γινομενα παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι Ιωαννης ηγερθη εκ νεκρων, υπο τινων δε οτι Ηλιας εφανη, αλλων δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη. ειπεν δε Ηρωδης· Ιωαννην εγω απεκεφαλισα· τις δε εστιν περι ου ακουω τοιαυτα; και εξητει ιδειν αυτον.

10 - 17

Και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν. Και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ' ιδιαν εις πολιν καλουμενην Βηθσαιδα. οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω· και αποδεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του ΘΥ, και τους χρειαν εχοντας θεραπειας ιατο. Η δε ημερα ηρξατο κλινειν· προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω· απολυσον τους οχλους, ινα πορευθεντες εις τας κυκλω κωμας και αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον, οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν. ειπεν δε προς αυτους· δοτε αυτοις υμεις φαγειν. οι δε ειπαν· ουκ εισιν ημιν πλειον η αρτοι πεντε και ιχθυες δυο, ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα. ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακιςχιλιοι. ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου· κατακλινατε αυτους κλισιας ανα πεντηκοντα. και εποιησαν ουτως και κατεκλιναν απαντας. λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ηυλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παραθειναι τω οχλω. και εφαγον και εχορτασθησαν παντες, και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασμάτων κοφινοι δωδεκα.

18 - 27

Και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον κατα μονας συνησαν αυτω οι μαθηται, και επηρωτησεν αυτους λεγων· τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι; οι δε αποκριθεντες ειπαν· Ιωαννην τον βαπτιστην, αλλοι δε Ηλιαν, αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη. ειπεν δε αυτοις· υμεις δε τινα με λεγετε ειναι; Πετρος δε αποκριθεις ειπεν· τον ΧΝ του ΘΥ. ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηдени λεγειν τουτο ειπων οτι δει τον υιον του ΑΝΘΥ πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι. Ελεγεν δε προς παντας· ει τις θελει οπισω μου ερχεσθαι, απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον ΣΡΟΝ αυτου καθ' ημεραν και ακολουθειτω μοι. ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην· ος δ' αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην. τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεις; ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους, τουτον ο ΥΣ του ΑΝΘΥ επαισχυνθησεται, οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του ΠΡΣ και των αγιων αγγελων. λεγω δε υμιν αληθως οτι εισιν τινες των αυτου εστηκοτων οι ου μη γευσονται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του ΘΥ.

28 - 36

Εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω παραλαβων Πετρον και Ιακωβον και Ιωαννην ανεβη εις το ορος προσευξασθαι. και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων. και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω, οιτινες ησαν Μωυσης και Ηλιας, οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου, ην ημελλεν πληρουν εις ΓΗΗΜ. ο δε Πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω· διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω. και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ' αυτου ειπεν ο Πετρος προς τον ΙΗ· επιστατα, καλον εστιν ημας ωδε ειναι, και ποιησωμεν σκηνας τρεις, μιαν σοι και μιαν Μωυσει και μιαν Ηλια, μη ειδως ο λεγει. ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιαζεν αυτους· εφοβηθησαν δε εν τω εισελθειν αυτους εις την νεφελην. και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα· ουτος εστιν ο ΥΣ μου ο εκλελεγμενος, αυτου ακουετε. και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ΙΗ μονος. και αυτοι εσιγησαν και ουдени απηγγειλαν εν εκειναις ταϊς ημεραις ουδεν ων εωρακαν.

37 - 45

Εγενετο δε τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνητησεν αυτω οχλος πολυς. και ιδου ανηρ απο του οχλου εβοησεν λεγων· διδασκαλε, δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου, οτι μονογενης μοι εστιν, και ιδου ΠΝΑ λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογις αποχωρει απ' αυτου συντριβον αυτον· και εδεθητη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο, και ουκ ηδυνηθησαν. αποκριθεις δε ο ΙΗ ειπεν· ω γενεα απιστος και διεστραμμενη, εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων; προσαγαγε ωδε τον ΥΝ σου. επι προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν· επετιμησεν δε ο ΙΗ τω ΠΝΙ τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου. εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του ΘΥ. Παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις εποιει ειπεν προς τους μαθητας αυτου· θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους· ο γαρ υιος του ΑΝΘΥ μελλει παραδιδοσθαι εις χειρας ΑΝΩΝ. οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ' αυτων

45 (cont) ινα μη αισθωνται αυτο, και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου.

Εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις, το τις αν ειη μειζων αυτων. ο δε *ΙΗ* ειδως τον διαλογισμον της καρδιας αυτων, επιλαβομενος παιδιον εστησεν αυτο παρ' εαυτω και ειπεν αυτοις· ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου, εμε δεχεται· και ος αν εμε δεξηται, δεχεται τον αποστειλαντα με· ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εστιν μεγας. Αποκριθεις δε Ιωαννης ειπεν· επιστατα, ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυομεν αυτον, οτι ουκ ακολουθει μεθ' ημων. ειπεν δε προς αυτον ο *ΙΗ*· μη κωλυετε· ος γαρ ουκ εστιν καθ' υμων, υπερ υμων εστιν.

46 - 50

Εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναλημψεως αυτου και αυτος το προσωπον εστηρισεν του πορευεσθαι εις *ΙΑΗΜ*. και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου. και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην Σαμαριτων ως ετοιμασαι αυτω· και ουκ εδεξαντο αυτον, οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις *ΙΑΗΜ*. ιδοντες δε οι μαθηται Ιακωβος και Ιωαννης ειπαν· *ΚΕ*, θελεις ειπωμεν *πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους*; στραφεις δε επετιμησεν αυτοις. και επορευθησαν εις ετεραν κωμην.

51 - 56

Και πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον· ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη. και ειπεν αυτω ο *ΙΗ*· αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις, ο δε υιος του *ΑΝΟΥ* ουκ εχει που την κεφαλην κλινη. Ειπεν δε προς ετερον· ακολουθει μοι. ο δε ειπεν· *ΚΕ*, επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου. ειπεν δε αυτω· αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους, συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του *ΘΥ*. Ειπεν δε και ετερος· ακολουθησω σοι, *ΚΕ*· πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου. ειπεν δε ο *ΙΗ*· ουδεις εισβαλων και βλεπων εις τα οπισω αυτου την χειρα αυτου επ' αροτρον ευθετος εστιν εν τη βασιλεια του *ΘΥ*.

57 - 62

Κεφαλαιο 10

Μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο *ΚΣ* ετερους εβδομηκοντα δυο και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου ημελλεν αυτος ερχεσθαι. ελεγεν δε προς αυτους· ο μεν θερισμος πολυς, οι δε εργαται ολιγοι· δεηθητε συν του *ΚΥ* του θερισμου οπως εργατης εκβαλη εις τον θερισμον αυτου. υπαγετε· ιδου αποστειλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων. μη βασταζετε βαλλαντιον, μη πηραν, μη υποδηματα, και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε. εις ην δ' αν εισελθητε οικιαν, πρωτον λεγετε· ειρηνη τω οικω τουτω. και εαν εκει η υιος ειρηνης, επαναπαησεται επ' αυτον η ειρηνη υμων· ει δε μη γε, εφ' υμας ανακαμψει. εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ' αυτων· αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου. μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν. και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας, εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν και θεραπευετε τους εν αυτη ασθeneis και λεγετε αυτοις· ηγγικεν εφ' υμας η βασιλεια του *ΘΥ*. εις ην δ' αν πολιν εισελθητε και μη δεχωνται υμας, εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε· και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων εις τους ποδας απομασσομεθα υμιν· πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν η βασιλεια του *ΘΥ*. λεγω υμιν οτι Σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη.

1 - 12

Ουαι σοι, Χοραζιν, ουαι σοι, Βηθσαιδα· οτι ει εν Τυρω και Σιδωνι εγενηθησαν αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν, παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημενοι μετενοησαν. πλην Τυρω και Σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν. και συ, Καφαρναουμ, μη εως ουρανου υψωθησ; εως του αδου καταβηση. Ο ακουων υμων εμου ακουει, και ο αθετων υμας εμε αθετει· ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με.

13 - 16

Υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα δυο μετα χαρας λεγοντες· *ΚΕ*, και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου. ειπεν δε αυτοις· εθεωρουν τον σαταναν ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα. ιδου δεδωκα υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων και σκορπιων, και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου, και ουδεν υμας ου μη αδικηση. πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα *ΠΝΑ* υμιν υποτασσεται, χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγγεγραπται εν τοις ουρανοις. Εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο εν τω *ΠΝΙ* τω αγιω και ειπεν· εξομολογουμαι σοι, πατερ, *ΚΕ* του ουρανου και της γης, οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις· ναι ο *ΠΡ*, οτι ουτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου. παντα μοι παρεδοθη υπο του *ΠΡΣ* μου, και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο *ΥΣ* ει μη ο *ΠΡ*, και τις εστιν ο *ΠΡ* ει μη ο *ΥΣ* και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι. Και στραφεις προς τους μαθητας κατ' ιδιαν ειπεν· μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε. λεγω

17 - 24

24 (cont)

υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν υμεις βλεπετε και ουκ ειδαν, και ακουσαι μου υ ακουετε και ουκ ηκουσαν.

25 - 37

Και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον λεγων· διδασκαλε, τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω; ο δε ειπεν προς αυτον· εν τω νομω τι γεγραπται; πως αναγινωσκεις; ο δε αποκριθεις ειπεν· **αγαπησεις ΚΝ τον ΘΝ σου εξ ολης καρδιας σου εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη ισχυι σου και εν ολη τη διανοια σου, και τον πλησιον σου ως σεαυτον.** ειπεν δε αυτω· ορθως απεκριθης· τουτο ποιει και ζηση. ο δε θελων δικαιωσαι εαυτον ειπεν προς τον ΙΗ· και τις εστιν μου πλησιον; Υπολαβων ο ΙΗ ειπεν· **ΑΝΘΣ** τις κατεβαινεν απο ΙΗΗΜ εις Ιεριχω και λησταις περιεπεσεν, οι και εκδυσαντες αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη. κατα συγκυριαν δε ιερευς τις κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν· ομοιως δε και Λευιτης κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν. Σαμαριτης δε τις οδευων ηλθεν κατ' αυτον και ιδων εσπλαγχνισθη, και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον, επιβιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου. και επι την αυριον εκβαλων εδωκεν δυο δηναρια τω πανδοχει και ειπεν· επιμεληθητι αυτου, και ο τι εαν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι. τις τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας; ο δε ειπεν· ο ποιησας το ελεος μετ' αυτου. ειπεν δε αυτω ο ΙΗ· πορευου και συ ποιει ομοιως.

38 - 42

Εν δε τω πορευεσθαι αυτους αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα· γυνη δε τις ονοματι Μαρθα υπεδεξατο αυτον. και τηδε ην αδελφη καλουμενη Μαριαμ, και παρακαθεσθεισα προς τους ποδας του ΙΗ ηκουεν τον λογον αυτου. η δε Μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν· επιστασα δε ειπεν· **ΚΕ**, ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελιπεν διακονειν; ειπε συν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται. αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ΚΣ· Μαρθα Μαρθα, μεριμνας και θορυβαζη περι πολλα, ενος δε εστιν χρεια· Μαριαμ γαρ την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται απ αυτης.

Κεφαலைο 11

Και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον, ως επαυσατο, ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον· **ΚΕ**, διδαξον ημας προσευχεσθαι, καθως και Ιωαννης εδιδαξεν τους μαθητας αυτου. ειπεν δε αυτοις· οταν προσευχεσθε λεγετε·

1 - 4

*Πατερ,
αγιασθητω το ονομα σου·
ελθετω η βασιλεια σου·
τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ' ημεραν·
και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων,
και γαρ αυτοι αφιομεν παντι οφειλοντι ημιν·
και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον.*

5 - 13

Και ειπεν προς αυτους· τις εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω· φιλε, χρησον μοι τρεις αρτους, επειδη φιλος μου παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω· κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη· μη μοι κοπους παρεχε· ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ' εμου εις την κοιτην εισιν· ου δυναμαι αναστας δουναι σοι. λεγω υμιν, ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι φιλον αυτου, δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσων χρηζει. Καγω υμιν λεγω, αιτειτε και δοθησεται υμιν, ζητειτε και ευρησετε, κρουετε και ανοιγησεται υμιν· πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται. τινα δε εξ υμων **ΠΡΑ** αιτησει ο υιος ιχθυν, και αντι ιχθυος οφιν αυτω επιδωσει; η και αιτησει ων, επιδωσει αυτω σκορπιον; ει συν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων, ποσω μαλλον ο **ΠΡ** ο εξ ουρανου δωσει **ΠΝΑ** αγιον τοις αιτουσιν αυτον.

14 - 19

Και ην εκβαλλων δαιμονιον κωφον· εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι. τινες δε εξ αυτων ειπον· εν Βεελζεβουλ τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια· ετεροι δε πειραζοντες σημειον εξ ουρανου εζητουν παρ' αυτου. αυτος δε ειδως αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις· πασα βασιλεια εφ' εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικος επι οικον πιπτει. ει δε και ο σατανας εφ' εαυτον διεμερισθη, πως σταθησεται η βασιλεια αυτου; οτι λεγετε εν Βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια. ει δε εγω εν Βεελζεβουλ εκβαλλω τα

19 (cont)
- 28 δαιμονια, οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν; δια τουτο αυτοι υμων κριται εσονται. ει δε εν δακτυλω ΘΥ εγω εκβαλλω τα δαιμονια, αρα εφθασεν εφ' υμας η βασιλεια του ΘΥ. οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην, εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου· επαν δε ισχυροτερος ελθων νικηση αυτον, την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ' η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν. Ο μη ων μετ' εμου κατ' εμου εστιν, και ο μη συναγων μετ' εμου σκορπιζει. Οταν δε το ακαθαρτον ΠΝΑ εξελθη απο του ΑΝΟΥ, διερχεται δι' ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον· τοτε λεγει· υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον· και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον. τοτε πορευεται και παραλαμβάνει ετερα ΠΝΤΑ πονηροτερα εαυτου επτα και εισελθοντα κατοικει εκει· και γινεται τα εσχατα του ΑΝΟΥ εκεινου χειρονα των πρωτων. Εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον επαρασα τις φωνην γυνη εκ του οχλου ειπεν αυτω· μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ους εθηλασας. αυτος δε ειπεν· μενουν μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του ΘΥ και φυλασσοντες.

29 - 32 Των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν· η γενεα αυτη γενεα πονηρα εστιν· σημειον ζητει, και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον Ιωνα. καθως γαρ εγενετο Ιωνας τοις Νινευιταις σημειον, ουτως εσται και ο υιος του ΑΝΟΥ τη γενεα ταυτη. βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην, οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν Σολομωνος, και ιδου πλειον Σολομωνος ωδε. ανδρες Νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην· οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα Ιωνα, και ιδου πλειονα Ιωνα ωδε.

33 - 36 Ουδεις λυχνον αφασ εις κρυπτην τιθησιν αλλ' επι την λυχνιαν, ινα οι εισπορευομενοι το φως βλεπωσιν. Ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος σου. οταν ο οφθαλμος σου απλους η, και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν· επαν δε πονηρος η, και το σωμα σου σκοτεινον. σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν. ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον, μη εχον μερος τι σκοτεινον, εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε.

37 - 41 Εν δε τω λαλησαι ερωτα αυτον Φαρισαιος οπως αριστηση παρ' αυτω· εισελθων δε ανεπεσεν. ο δε Φαρισαιος ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου. ειπεν δε ο ΚΣ προς αυτον· νυν υμεις οι Φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε, το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας. αφρονες, ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν; πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην, και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν.

42 αλλα ουαι υμιν τοις Φαρισαιοις, οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του ΘΥ· ταυτα δε εδει ποιησαι κακεινα μη παρειναι.

43 Ουαι υμιν τοις Φαρισαιοις, οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαίς και τους ασπασμους εν ταις αγοραις.

44 Ουαι υμιν, οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα, και οι ανθρωποι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν.

45 - 51 Αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω· διδασκαλε, ταυτα λεγων και ημας υβριζεις. ο δε ειπεν· και υμιν τοις νομικοις ουαι, οτι φορτιζετε τους ΑΝΟΥΣ φορτια δυσβαστακτα, και αυτοι ενι των δακτυλων υμεις ου προσψαυετε τοις φορτιοις. Ουαι υμιν, οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων, οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους. αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων, οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους, υμεις δε οικοδομειτε. δια τουτο και η σοφια του ΘΥ ειπεν· αποστελω εις αυτους προφητας και αποστολους, και εξ αυτων αποκτενουσιν και διωξουσιν, ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκκεχυμενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης, απο αιματος Αβελ εως αιματος Ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικον· ναι λεγω υμιν, εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης.

52 Ουαι υμιν τοις νομικοις, οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως· αυτοι ουκ εισηλθατε και τους εισερχομενους εκωλυσατε.

53 - 54 Κακειθεν εξελθοντες αυτου ηρξαντο οι γραμματεις και οι Φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων, ενεδρευοντες αυτον θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου.

Εν οἷς επισυναχθεῖσων τῶν μυριάδων τοῦ οὐλοῦ, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἠρξάτο λεγεῖν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· προσεχετε εαυτοὺς ἀπο τῆς ζύμης, ἣτις ἐστὶν ὑποκρισίς, τῶν Φαρισαίων. Οὐδὲν δὲ συγκεκριμένον ἐστὶν ὁ οὐκ ἀποκαλυφθῆσεται καὶ κρυπτόν ὁ οὐ γνωσθῆσεται. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθῆσεται, καὶ ὁ πρὸς τοὺς ἐλάλησατε ἐν τοῖς ταμίοις κηρυχθῆσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. Λεγὼ δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπο τῶν ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσοτερον τι ποιῆσαι. ὑποδειξὼ δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβηθῆτε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἐχόντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γένναν. ναὶ λεγὼ ὑμῖν, τοῦτον φοβηθῆτε. οὐχὶ πεντε στρουθία πῶλονται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐστὶν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ ΘΥ. ἀλλὰ καὶ αἱ τριχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμῆνται. μὴ φοβείσθε· πολλῶν στρουθίων διαφερετε. Λεγὼ δὲ ὑμῖν, πᾶς ὅς ἀν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἈΝΩΝ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἈΝΟΥ ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ ΘΥ· ὁ δὲ ἀρνησάμενος με ἐνώπιον τῶν ἈΝΩΝ ἀπαρνηθῆσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ ΘΥ. Καὶ πᾶς ὅς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἈΝΟΥ, ἀφεθῆσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον ΠΝΑ βλασφημησάντι οὐκ ἀφεθῆσεται. Ὄταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί ἀπολογησῆσθε ἢ τί εἰπήτε· τὸ γὰρ ἅγιον ΠΝΑ διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

1 - 12

Εἶπεν δὲ τίς ἐκ τοῦ οὐλοῦ αὐτῷ· διδάσκαλε, εἶπε τῷ ἀδελφῷ μου μερισασθῆαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἀνθρώπε, τίς με κατέστησεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς· ὁρατε καὶ φυλασσεσθε ἀπο πάσης πλεονεξίας, ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσευεῖν τίνη ἡ ζῶη αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ. Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λεγὼν· ἈΝΟΥ τίνος πλουσίου εὐφορήσεν ἡ χώρα. καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λεγὼν· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω πού συναξῶν τοὺς καρπούς μου; καὶ εἶπεν· τοῦτο ποιήσω, καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω καὶ συναξῶ ἐκεῖ πάντα τὸν σίτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ· ἀναπαυοῦ, φαγε, πιε, εὐφραῖνοῦ. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ΘΣ· ἀφρῶν, ταυτὴ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου αἰτοῦσιν ἀπο σου· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τίνη ἐστὶ; οὕτως ὁ θησαυρίζων ἐαυτῷ καὶ μὴ εἰς ΘΝ πλουτῶν.

13 - 21

Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς· δια τοῦτο λεγὼ ὑμῖν· μὴ μεριμνατε τὴν ψυχὴν τί φαγητε, μῆδε τὸ σῶμα τί ἐνδύσησθε. ἡ γὰρ ψυχὴ πλεον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. κατανοήσατε τοὺς κορακάς ὅτι οὐ σπειροῦσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἐστὶν ταμίον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ ΘΣ τρεφεῖ αὐτοὺς· πῶσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφερετε τῶν πετεινῶν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ προσθῆναι πηχύν; εἰ οὖν οὐδὲ ἐλαχιστόν δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνατε; κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς ἀύξανει· οὐ κοπία οὐδὲ νηθεῖ· λεγὼ δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δοξῇ αὐτοῦ περιεβαλετό ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ ἐν ἀγρῷ τὸν χορτὸν ὄντα σημερον καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βάλλομενον ὁ ΘΣ οὕτως ἀμφιέξει, πῶσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγοπίστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φαγητε καὶ τί πῖντε καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν, ὑμῶν δὲ ὁ ΠΡ οἶδεν ὅτι χρῆζετε τούτων. πλην ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθῆσεται ὑμῖν. Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποιμνίον, ὅτι εὐδοκήσεν ὁ ΠΡ ὑμῶν δούναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. Πώλησατε τὰ ὑπαρχόντα ὑμῶν καὶ δοτε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε εαυτοῖς βάλλαντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνεκλείπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλεπτῆς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθεῖρει· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἐστὶ. Πώλησατε τὰ ὑπαρχόντα ὑμῶν καὶ δοτε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε εαυτοῖς βάλλαντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνεκλείπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλεπτῆς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθεῖρει· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἐστὶ.

22 - 34

Ἔστωσαν ὑμῶν *αἱ ὀσφρες περιεζώσμεναι* καὶ οἱ λυχνὸι καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς ὁμοιοὶ ἈΝΟΙΣ προσδεχομένοισι τὸν ΚΝ ἐαυτῶν ποτε ἀναλύση ἐκ τῶν γαμῶν, ἵνα ἐλθόντος καὶ κρουσαντος εὐθεῶς ἀνοιξῶσιν αὐτῷ. μακαριοὶ οἱ δούλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ ΚΣ εὐρήσει γρηγορούντας· ἀμὴν λεγὼ ὑμῖν ὅτι περιζῶσεται καὶ ἀνακλίνει αὐτοὺς καὶ παρελθὼν διακονήσῃ αὐτοῖς. καν ἐν τῇ δευτέρᾳ καν ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἐλθῆ καὶ εὐρὴ οὕτως, μακαριοὶ εἰσιν ἐκεῖνοι. τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσποτῆς ποῖα ὥρα ὁ κλεπτῆς ἐρχεται, οὐκ ἀν ἀφήκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἐτοιμοὶ, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἈΝΟΥ ἐρχεται. Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· ΚΕ, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταυτὴν λέγεις ἢ καὶ πρὸς πάντας; καὶ εἶπεν ὁ ΚΣ· τίς ἀρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονομὸς ὁ φρονιμὸς, ὃν καταστήσει ὁ ΚΣ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διαδίδοναι ἐν καιρῷ σιτομετρίον; μακαριὸς ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ ΚΣ αὐτοῦ εὐρήσει οὕτως ποιοῦντα. ἀληθῶς λεγὼ ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπαρχούσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. εἰ δὲ εἴπῃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ

35 - 45

45 (cont)
- 48
αυτου· χρονιζει ο *ΚΣ* μου ερχεσθαι, και αρζηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας, εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι, ηξει ο *ΚΣ* του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει, και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει. Εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του *ΚΥ* αυτου και μη ετοιμασας η ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας· ο δε μη γνους, ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας. παντι δε ω εδοθη πολυ, πολυ ζητηθησεται παρ' αυτου, και ω παρεθεντο πολυ, περισσοτερον αιτησουσιν αυτον.

49 - 53
Πυρ ηλθον βαλειν επι την γην, και τι θελω ει ηδη ανηφθη. βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι, και πως συνεχομαι εως ουτου τελεσθη. δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη; ουχι, λεγω υμιν, *αλλ'* η διαμερισμον. εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν ενι οικω διαμεμερισμενοι, τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν, διαμερισθησονται *ΠΡ* επι υιω και *υιος* επι *πατρι*, μητηρ επι την θυγατερα και *θυγατηρ επι την μητερα*, πενθερα επι την νυμφην αυτης και *νυμφη επι την πενθεραν*.

54 - 59
Ελεγεν δε και τοις οχλοις· οταν ιδητε νεφελην ανατελλουσαν επι δυσμων, ευθεως λεγετε οτι ομβρος ερχεται, και γινεται ουτως· και οταν νοτον πνεοντα, λεγετε οτι καυσων εσται, και γινεται. υποκριται, το προσωπον του ουρανου και της γης οιδατε δοκιμαζειν, τον καιρον δε τουτον πως ουκ οιδατε δοκιμαζειν; Τι δε και αφ' εαυτων ου κρινετε το δικαιον; ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ' αρχοντα, εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ' αυτου, μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην, και ο κριτης σε παραδωσει τω πρακτορι, και ο πρακτωρ σε βαλει εις φυλακην. λεγω σοι, ου μη εξελθης εκειθεν, εως και το εσχατον λεπτον αποδως.

Κεφαலைο 13

1 - 5
Παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες περι των Γαλιλαιων ων το αιμα Πιλατος εμιξεν μετα θυσιων αυτων. και αποκριθεις ειπεν αυτοις· δοκειτε οτι οι Γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους Γαλιλαιους εγενοντο, οτι ταυτα πεπονθασιν; ουχι, λεγω υμιν, *αλλ'* εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε. η εκεινοι οι δεκαοκτω εφ' ους επεσεν ο πυργος εν τω Σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους, δοκειτε οτι αυτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας τους *ΑΝΟΥΣ* τους κατοικουντας *ΙΗΜ*; ουχι, λεγω υμιν, *αλλ'* εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε.

6 - 9
Ελεγεν δε ταυτην την παραβολην· συκην ειχεν τις πεφυτευμενην εν τω αμπελωνι αυτου, και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν. ειπεν δε προς τον αμπελουργον· ιδου τρια ετη αφ' ου ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω· εκκοψον ουν αυτην, ινατι και την γην καταργει; ο δε αποκριθεις λεγει αυτω· *ΚΕ*, αφες αυτην και τουτο το ετος, εως ουτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια, καν μεν ποιηση καρπον εις το μελλον· ει δε μη γε, εκκοψεις αυτην.

10 - 17
Ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν. και ιδου γυνη *ΠΝΑ* εχουσα ασθeneιας ετη δεκαοκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη αναकुνηαι εις το παντελες. ιδων δε αυτην ο *ΙΗ* προσεφωνησεν και ειπεν αυτη· γυναι, απολελυσαι της ασθeneιας σου, και επεθηκεν αυτη τας χειρας· και παραχημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον *ΘΝ*. αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος, αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο *ΙΗ*, ελεγεν τω οχλω οτι εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι· εν αυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου. απεκριθη δε αυτω ο *ΚΣ* και ειπεν· υποκριται, εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει; ταυτην δε θυγατερα Αβρααμ ουσαν, ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη, ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου; και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω, και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ' αυτου.

18 - 21
Ελεγεν ουν· τινι ομοια εστιν η βασιλεια του *ΘΥ* και τινι ομοιωσω αυτην; ομοια εστιν κοκκω σιναπεως, ον λαβων *ΑΝΟΣ* εβαλεν εις κηπον εαυτου, και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον, και *τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου*. Και παλιν ειπεν· τινι ομοιωσω την βασιλειαν του *ΘΥ*; ομοια εστιν ζυμη, ην λαβουσα γυνη εν εκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον.

22 - 26
Και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις Ιεροσολυμα. ειπεν δε τις αυτω· *ΚΕ*, ει ολιγοι οι σωζομενοι; ο δε ειπεν προς αυτους· αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης θυρας, οτι πολλοι, λεγω υμιν, ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχουσιν. αφ' ου αν εγερθη ο δεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες· *ΚΕ*, ανοιξον ημιν, και αποκριθεις ερει υμιν· ουκ οίδα υμας ποθεν εστε. τοτε αρξεσθε

26 (cont)
- 30
λεγειν· εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλατειαις ημων εδιδαξας· και ερει λεγων υμιν· ουκ οίδα ποθεν εστε· *αποστητε απ' εμου παντες εργαται αδικιας*. εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων, οταν οψησθε Αβρααμ και Ισαακ και Ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του ΘΥ, υμας δε εκβαλλομενους εξω. και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων απο βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του ΘΥ. και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι.

31 - 33
Εν αυτη τη ωρα προσηλθαν τινες Φαρισαιοι λεγοντες αυτω· εξελθε και πορευου εντευθεν, οτι Ηρωδης σε θελει αποκτειναι. και ειπεν αυτοις· πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη· ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις αποτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι. πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι, οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω *ΙΗΗΜ*.

34 - 35
ΙΗΗΜ ΙΗΗΜ, η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην, ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας, και ουκ ηθελησατε. ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων. λεγω δε υμιν, ου μη ιδητε με εως ειπητε· *ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι ΚΥ*.

Κεφαலைο 14

1 - 6
Και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων Φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον. Και ιδου *ΑΝΘΣ* τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου. και αποκριθεις ο *ΙΗ* ειπεν προς τους νομικους και Φαρισαιους λεγων· εξεστιν τω σαββατω θεραπευσαι η ου; οι δε ησυχασαν. και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν. και προς αυτους ειπεν· τινος υμων ΥΣ η βους εις φρεαρ πεσειται, και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν ημερα του σαββατου; και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι προς ταυτα.

7 - 11
Ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην, επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο, λεγων προς αυτους· οταν κληθης υπο τινος εις γαμους, μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν, μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ' αυτου, και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι· δος τουτω τοπον, και τοτε αρξη μετα αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν. αλλ' οταν κληθης, πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον, ινα οταν ελθη ο κεκληκως σε ερει σοι· φιλε, προσαναβηθι ανωτερον· τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον παντων των συνανακειμενων σοι. οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται, και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται.

12 - 24
Ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον· οταν ποιης αριστον η δειπνον, μη φωνει τους φιλους σου μη τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους, μηποτε και αυτοι αντικαλεσωσιν σε και γενηται ανταποδομα σοι. αλλ' οταν δοχην ποιησης, καλει πτωχους, αναπειρους, χωλους, τυφλους· και μακαριος εση, οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι, ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων. Ακουσας δε τις των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω· μακαριος οστις φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του ΘΥ. Ο δε ειπεν αυτω· *ΑΝΘΣ* τις εποιει δειπνον μεγα, και εκαλεσεν πολλους και απεστειλεν τον δουλون αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις· ερχεσθε, οτι ηδη ετοιμα εστιν. και ηρξαντο απο μιας παντες παραιτεισθαι. ο πρωτος ειπεν αυτω· αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθων ιδειν αυτον· ερωτω σε, εχε με παρητημενον. και ετερος ειπεν· ζευγη βοων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα· ερωτω σε, εχε με παρητημενον. και ετερος ειπεν· γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν. παραγενομενος ο δουλός απηγγειλεν τω *ΚΩ* αυτου ταυτα. τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου· εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπειρους και τυφλους και χωλους εισαγαγε ωδε. και ειπεν ο δουλός· *ΚΕ*, γεγονεν ο επεταξας, και ετι τοπος εστιν. και ειπεν ο *ΚΣ* προς τον δουλόν· εξελθε εις τας οδους και φραγμας και αναγκασον εισελθειν, ινα γεμισθη μου ο οικος· λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου.

25 - 31
Συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι, και στραφεις ειπεν προς αυτους· ει τις ερχεται προς εμε και ου μισει τον πατερα εαυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι δε και την ψυχην αυτου, ου δυναται ειναι μου μαθητης. οστις ου βασταζει τον *ΣΡΟΝ* εαυτου και ερχεται οπισω μου, ου δυναται ειναι μου μαθητης. Τις γαρ εξ υμων θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην, ει εχει εις απαρτισμον; ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται αυτω εμπαιζειν λεγοντες οτι ουτος ο *ΑΝΘΣ* ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι. Η τις βασιλευς

31 (cont)
- 35

πορευομενος ετερω βασιλει συμβαλιν εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευσεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν υπαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ' αυτον; ει δε μη γε, επι αυτου πορρω οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα ειρηνην. ουτως ουν πας εξ υμων ος ουκ αποτασεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται ειναι μου μαθητης. Καλον ουν το αλας· εαν δε το αλα μωρανθη, εν τινι αρτυθησεται, ουτε εις την γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν, εξω βαλλουσιν αυτο. ο εχων ωτα ακουειν ακουετω.

Κεφαலைο 15

1 - 7

Ησαν δε αυτω εγγιζοντες παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου. και διεγογγυζον οι τε Φαρισαιοι και οι γραμματεις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις. Ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λεγων· τις *ΑΝΘΣ* εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσας εξ αυτων εν ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο; και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους αυτου χαιρων και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και γειτονας λεγων αυτοις· συγχαρητε μοι, οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος. λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εν τω ουρανω εσται επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοις οιτινες ου χρειαν εχουσιν μετανοιας.

8 - 10

Η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν, ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελως εως ου ευρη; και ευρουσα συγκαλει τας φιλας και γειτονας λεγουσα· συγχαρητε μοι, οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα. ουτως, λεγω υμιν, γινεται χαρα ενωπιον των αγγελων του *ΘΥ* επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι.

11 - 32

Ειπεν δε· *ΑΝΘΣ* τις ειχεν δυο υιους. και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι· πατερ,δος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας. διειλεν αυτοις τον βιον. και μετ' ου πολλας ημερας συναγων παντα ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτως. δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο λιμος ισχυρα κατα την χωραν εκεινην, και αυτος ηρξατο υστερεισθαι. και πορευθεις εκολληθη ενι των πολιτων της χωρας εκεινης, και επεμψεν αυτον εις τους αγρους αυτου βοσκειν χοιρους, και επεθυμει χορτασθηναι εκ των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι, και ουδεις εδιδου αυτω. εις εαυτον δε ελθων εφη· ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσευονται αρτοις, εγω δε λιμω ωδε απολλυμαι. αναστας πορευσομαι προς πατερα μου και ερω αυτω· πατερ, ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου, ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου· ποιησον μοι ως ενα των μισθιων σου. και αναστας ηλθεν προς τον πατερα εαυτου. Ετι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον. ειπεν δε ο υιος αυτω· πατερ, ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου, ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου. ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους εαυτου· ταχυ ενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον, και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας, και φερετε τον μοσχον τον σιτευτον, θυσατε, και φαγοντες ευφρανθωμεν, οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν, ην απολωλος και ευρεθη. και ηρξατο ευφραινεσθαι. Ην δε ο υιος αυτου ο πρεσβυτερος εν αγρω· και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια, ηκουσεν συμφωνιας και χορων, και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων επυνθανετο τι αν ειη ταυτα. ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει, και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον, οτι υγαινοντα αυτον απελαβεν. ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν, ο δε πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον. ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι αυτου· ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον, και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω· οτε υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν, εθυσας αυτω τον σιτευτον μοσχον. ο δε ειπεν αυτω· τεκνον, συ παντοτε μετ' εμου ει, και παντα τα εμα σα εστιν· ευφρανθηναι δε και χαρηναι εδει, οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και εξησεν, και απολωλος και ευρεθη.

Κεφαலைο 16

1 - 13

Ελεγεν δε και προς τους μαθητας· ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον, και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου. και φωνησας αυτον ειπεν αυτω· τι τουτο ακουω περι σου; αποδος τον λογον της οικονομιας σου, ου γαρ δυνα ητι οικονομειν. ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος· τι ποιησω, οτι ο *ΚΣ* μου αφαιρειται την οικονομιαν απ' εμου; σκαπτειν ουκ ισχυω, επαιτειν και αισχυνομαι. εγνων τι ποιησω, ινα οταν μετασταθω εκ της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων. και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεοφειλετων του *ΚΥ* εαυτου ελεγεν τω πρωτω· ποσον οφειλεις τω *ΚΩ* μου; ο δε ειπεν· εκατον βατους ελαιου. ο δε ειπεν αυτω· δεξαι σου τα γραμματα και καθισας ταχεως γραψον πεντηκοντα. επειτα ετερω ειπεν· συ δε ποσον

7 (cont)
- 13
οφείλεις; ο δε ειπεν· εκατον κορους σιτου. λεγει αυτω· δεξαι σου τα γραμματα και γραψον ογδοηκοντα. και επηνεσεν ο *ΚΣ* τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποησεν· οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν. Και εγω υμιν λεγω, εαυτοις ποιησατε φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας, ινα οταν εκλιθη δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας. Ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν, και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν. ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε, το αληθινον τις υμιν πιστευσει; και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε, το υμετερον τις υμιν δωσει; Ουδεις οικητης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν· η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει, η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει. ου δυνασθε *ΘΩ* δουλευειν και μαμωνα.

14 - 18
Ηκουον δε ταυτα παντα οι Φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον. και ειπεν αυτοις· υμεις εστε οι δικαιοουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων, ο δε *ΘΣ* γινωσκει τας καρδιας υμων· οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του *ΘΥ*. Ο νομος και οι προφηται μεχρι Ιωαννου· απο τοτε η βασιλεια του *ΘΥ* ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται. ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν. Πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει, και απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει.

19 - 31
Ανθρωπος δε τις ην πλουσιος ονοματι νευης, και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος καθ' ημεραν λαμπρως. πτωχος δε τις ονοματι Λαζαρος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ειλκωμενος και επιθυμων χορτασθηναι απο των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου· αλλα και οι κυνες ερχομενοι επελειχον τα ελκη αυτου. εγενετο δε εν τω αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον Αβρααμ· απεθανεν και ο πλουσιος και εταφη. και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου, υπαρχων εν βασανοις, ορα Αβρααμ απο μακροθεν και Λαζαρον εν τοις κολποις αυτου. και αυτος φωνησας ειπεν· πατερ Αβρααμ, ελεησον με και πεμψον Λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψηξη την γλωσσαν μου, οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη. ειπεν δε Αβρααμ· τεκνον, μνησθητι οτι απελαβες τα αγαθα σου εν τη ζωη σου, και Λαζαρος ομοιως τα κακα· νυν δε ωδε παρακαλειται, συ δε οδυνασαι. και εν πασι τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται, οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμας μη δυνωνται, μηδε εκειθεν προς ημας διαπερωσιν. ειπεν ουν· ερωτω σε ουν, πατερ, ινα πεμψης αυτον εις τον οικον του πατρος μου, εχω γαρ πεντε αδελφους, οπως διαμαρτυρηται αυτοις, ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου. λεγει δε Αβρααμ· εχουσι Μωυσεα και τους προφητας· ακουσατωσαν αυτων. ο δε ειπεν· ουχι, πατερ Αβρααμ, αλλ' εαν τις απο νεκρων εγερθη προς αυτους μετανοησουσιν. ειπεν δε αυτω· ει Μωυσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν, ουδ' εαν τις εκ νεκρων εγερθη πεισθησονται.

Κεφαலைο 17

1 - 4
Ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου· ανενδεκτον εστιν του τα σκανδαλα μη ελθειν, πλην ουαι δι' ου ερχεται· λυσιτελει αυτω ει λιθος μυλικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση των μικρων τουτων ενα. προσεχετε εαυτοις. Εαν αμαρτη ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω, και εαν μετανοηση αφες αυτω. και εαν επτακις της ημερας αμαρτηση εις σε και επτακις επιστρεψη προς σε λεγων· μετανω, αφησεις αυτω.

5 - 6
Και ειπαν οι αποστολοι τω *ΚΩ*· προσθες ημιν πιστιν. ειπεν δε ο *ΚΣ*· ει εχετε πιστιν ως κοκκον σιναπεως, ελεγετε αν τη συκαμινω· εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση· και υπηκουσεν αν υμιν.

7 - 10
Τις δε υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα, ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει αυτω· ευθεως παρελθων αναπεσε, αλλ' ουχι ερει αυτω· ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενος διακονει μοι εως φαγω και πιω, και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ; μη εχει χαριν τω δουλω οτι εποησεν τα διαταχθεντα; ουτως και υμεις, οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν, λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν, ο ωφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν.

11 - 19
Και εγενετο εν τω πορευεσθαι εις Ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσον Σαμαρειας και Γαλιλαιας. Και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν δεκα λεπροι ανδρες, οι εστησαν πορρωθεν και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες· *ΙΥ* επιστατα, ελεησον ημας. και ιδων ειπεν αυτοις· πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερευσιν. και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν. εις δε εξ αυτων, ιδων οτι ιαθη, υπεστρεψεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον *ΘΝ*, και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου ευχαριστων αυτω· και αυτος ην Σαμαριτης. αποκριθεις δε ο *ΙΣ* ειπεν· ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν; οι δε εννεα που; ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν

19 (cont) τω ΘΩ ει μη ο αλλογενης ουτος; και ειπεν αυτω· αναστας πορευου· η πιστις σου σεσωκεν σε.

20 - 37 Επερωτηθεις δε υπο των Φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του ΘΥ απεκριθη αυτοις και ειπεν· ουκ ερχεται η βασιλεια του ΘΥ μετα παρατηρησεως, ουδε ερουσιν· ιδου ωδε η· εκει, ιδου γαρ η βασιλεια του ΘΥ εντος υμων εστιν. Ειπεν δε προς τους μαθητας· ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ΑΝΘΥ ιδειν και ουκ οψεσθε. και ερουσιν υμιν· ιδου εκει, η· ιδου ωδε· μη διωξητε. ωσπερ γαρ η αστραπη αστραπτουσα εκ της υπο τον ουρανον εις την υπ' ουρανον λαμπει, ουτως εσται ο υιος του ΑΝΘΥ. πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης. και καθως εγενετο εν ταις ημεραις Νωε, ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ΑΝΘΥ· ησθιον, επινον, εγαμουν, εγαμιζοντο, αχρι ης ημερας εισηλθεν Νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν παντας. ομοιως καθως εγενετο εν ταις ημεραις Λωτ· ησθιον, επινον, ηγοραζον, επωλουν, εφυτευον, οικοδομουν· η δε ημερα εξηλθεν Λωτ απο Σοδομων, εβρεξεν πυρ καιθειον απ' ουρανου και απωλεσεν παντας. κατα τα αυτα εσται η ημερα ο υιος του ΑΝΘΥ αποκαλυπτεται. εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια, μη καταβατω αραι αυτα, και ο εν αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω. μνημονευετε της γυναικος Λωτ. ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου περιποιησασθαι απολεσει αυτην, ος δ' αν απολεση ζωογονησει αυτην. λεγω υμιν, ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης μιας, ο εις παραλημφθησεται και ο ετερος αφεθησεται· εσονται δυο αληθουσαι επι το αυτο, η μια παραλημφθησεται, η δε ετερα αφεθησεται. και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω· που, ΚΕ; ο δε ειπεν αυτοις· οπου το σωμα, εκει και οι αετοι επισυναχθησονται.

Κεφαலைο 18

1 - 8 Ελεγεν δε παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι αυτους και μη εγκακειν, λεγων· κριτης τις ην εν τινι πολει τον ΘΝ μη φοβουμενος και ΑΝΘΝ μη εντρεπομενος. χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα· εκδικησον με απο του αντιδικου μου. και ουκ ηθελεν επι χρονον. μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω· ει και τον ΘΝ ου φοβουμαι ουδε ανθρωπον εντρεπομαι, δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην, ινα μη εις τελος ερχομενη υπωπιαζη με. Ειπεν δε ο ΚΣ· ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει· ο δε ΘΣ ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βοωντων αυτω ημερας και νυκτος, και μακροθυμει επ' αυτοις; λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει. πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αραι ευρησει την πιστιν επι της γης;

9 - 14 Ειπεν δε και προς τινας τους πεποιθотας εφ' εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντες τους λοιπους την παραβολην ταυτην· Ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι, ο εις Φαρισαιος και ο ετερος τελωνης. ο Φαρισαιος σταθεις προς εαυτον ταυτα προσηυχετο· ο ΘΣ, ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ΑΝΩΝ, αρπαγες, αδικοι, μοιχοι, η και ως ουτος ο τελωνης· νηστευω δις του σαββατου, αποδεκατευω παντα οσα κτωμαι. ο δε τελωνης μακροθεν εστως ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους επαραι εις τον ουρανον, αλλ' ετυπεν το στηθος αυτου λεγων· ο ΘΣ, ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω. λεγω υμιν, κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου παρ' εκεινον· οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται, ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται.

15 - 17 Προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται· ιδοντες δε οι μαθηται επετιμων αυτοις. ο δε ΙΣ προσεκαλεσατο λεγων· αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα, των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του ΘΥ. αμην λεγω υμιν, ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του ΘΥ ως παιδιον, ου μη εισελθη εις αυτην.

18 - 30 Και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων· διδασκαλε αγαθε, τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω; ειπεν δε αυτω ο ΙΣ· τι με λεγεις αγαθον; ουδεις αγαθος ει μη εις ο ΘΣ. τας εντολας οιδας· **μη μοιχευσης, μη φονευσης, μη κλεψης, μη ψευδομαρτυρησης, τιμα τον πατερα σου και την μητερα.** ο δε ειπεν· ταυτα παντα εφυλαξα εκ νεοτητος. ακουσας δε ο ΙΣ ειπεν αυτω· ετι εν σοι λειπει· παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις, και εξεις θησαυρον εν τοις ουρανοις, και δευρο ακολουθει μοι. ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενηθη· ην γαρ πλουσιος σφοδρα. Ιδων δε αυτον ο ΙΣ περιλυπον γενομενον ειπεν· πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του ΘΥ εισπορευονται· ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρηματος βελονης εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του ΘΥ εισελθειν. ειπαν δε οι ακουσαντες· και τις δυναται σωθηναι; ο δε ειπεν· τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα παρα τω ΘΩ εστιν. Ειπεν δε ο Πετρος· ιδου ημεις αφεντες τα ιδια ηκολουθησαμεν σοι. ο δε ειπεν αυτοις· αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γυναικα η αδελφους η γονεις η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του ΘΥ, ος ουχι μη απολαβη πολλαπλασιασiona εν

30 (cont) τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον.

31 - 34 Παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους· ιδου αναβαινομεν εις Ιερουσαλημ, και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου· παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον, και τη ημερα τη τριτη αναστησεται. και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτου κεκρυμμενον απ' αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα.

35 - 43 Εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις Ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την οδον επαιτων. ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο. απηγγειλαν δε αυτω οτι *ΙΣ* ο Ναζωραιος παρερχεται. και εβοησεν λεγων· *Υ* υιε Δαυιδ, ελεησον με. και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιγησι, αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν· υιε Δαυιδ, ελεησον με. σταθεις δε ο *ΙΣ* εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον. εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον· τι σοι θελεις ποιησω; ο δε ειπεν· *ΚΕ*, ινα αναβλεπω. και ο *ΙΣ* ειπεν αυτω· αναβλεψον· η πιστις σου σεσωκεν σε. και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον *ΘΝ*. και πας ο λαος ιδων εδωκεν αινον τω *ΘΩ*.

Κεφαலைο 19

1 - 10 Και εισελθων διηρχετο την Ιεριχω. Και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος Ζακχαιος, και αυτος ην αρχιτελωνης και αυτος πλουσιος· και εξητει ιδειν τον *ΙΝ* τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου, οτι τη ηλικια μικρος ην. και προδραμων εις το εμπροσθεν ανεβη επι συκομορεαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινης ημελλεν διερχεσθαι. και ως ηλθεν επι τον τοπον, αναβλεψας ο *ΙΣ* ειπεν προς αυτον· Ζακχαιε, σπευσας καταβηθι, σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι. και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων. και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι. σταθεις δε Ζακχαιος ειπεν προς τον *ΚΝ*· ιδου τα ημισια μου των υπαρχοντων, *ΚΕ*, τοις πτωχοις διδωμι, και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλου. ειπεν δε προς αυτον ο *ΙΣ* οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο, καθοτι και αυτος υιος Αβρααμ εστιν· ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος.

11 - 27 Ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς ειναι Ιερουσαλημ αυτον και δοκειν αυτους οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του *ΘΥ* αναφαινεσθαι. ειπεν ουν· ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι. καλεσας δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους· πραγματευσασθε εν ω ερχομαι. οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες· ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ' ημας. και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οις δεδωκει το αργυριον, ινα γνοι τι διεπραγματευσαντο. παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων· *ΚΕ*, η μνα σου δεκα προσηργασατο μνας. και ειπεν αυτω· ευγε, αγαθε δουλε, οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου, ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων. και ηλθεν ο δευτερος λεγων· η μνα σου, *ΚΕ*, εποιησεν πεντε μνας. ειπεν δε και τουτω· και συ επανω γινου πεντε πολεων. και ο ετερος ηλθεν λεγων· *ΚΕ*, ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω· εφοβουμην γαρ σε, οτι ανθρωπος αυστηρος ει, αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας. λεγει αυτω· εκ του στοματος σου κρινω σε, πονηρε δουλε. ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι, αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα; και δια τι ουκ εδωκας μου το αργυριον επι τραπεζαν; καγω ελθων συν τοκω αν αυτο επραξα. και τοις παρεστωσιν ειπεν· αρατε απ' αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι - και ειπαν αυτω· *ΚΕ*, εχει δεκα μνας - λεγω υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται, απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται. πλην τους εχθρους μου τουτους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ' αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε αυτους εμπροσθεν μου.

28 - 37 Και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις Ιεροσολυμα. Και εγενετο ως ηγγισεν εις Βηθφαγη και Βηθανιαν προς το ορος το καλουμενον Ελαιων, απεστειλεν δυο των μαθητων λεγων· υπαγετε εις την κατεναντι κωμην, εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον, εφ' ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν, και λυσαντες αυτον αγαγετε. και εαν τις υμας ερωτα· δια τι λυετε; ουτως ερειτε· οτι ο *ΚΣ* αυτου χριαν εχει. απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις. λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπαν οι κυριοι αυτου προς αυτους· τι λυετε τον πωλον; οι δε ειπαν· οτι ο *ΚΣ* αυτου χριαν εχει. και ηγαγον αυτον προς τον *ΙΝ* και επιριψαντες αυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον *ΙΝ*. πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια αυτων εν τη οδω. εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος

37 (cont) των μαθητων χαιροντες αινειν τον ΘΝ φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων, λεγοντες·

38 *ευλογημενος ο ερχομενος,*
ο βασιλευς *εν ονοματι ΚΥ·*
εν ουρανω ειρηνη
και δοξα εν υμιστοις.

39 - 40 και τινες των Φαρισαιων απο του οχλου ειπαν προς αυτον· διδασκαλε, επιτιμησον τοις μαθηταις σου. και αποκριθεις ειπεν· λεγω υμιν, εαν ουτοι σιωπησουσιν, οι λιθοι κραξουσιν.

41 - 44 Και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ' αυτην λεγων οτι ει εγnows εν τη ημερα ταυτη και συ τα προς ειρηνην· νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου. οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και παρεμβalousιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν, και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι, και ουκ αφησουσιν λιθον επι λιθον εν σοι, ανθ' ων ουκ εγnows τον καιρον της επισκοπης σου.

45 - 48 Και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας λεγων αυτοις· γεγραπται· *και εσται ο οικος μου οικος προσευχης*, υμεις δε αυτον εποιησατε *σπηλαιον ληστων*. Και ην διδασκων το καθ' ημεραν εν τω ιερω. οι δε αρχιερεις και οι γραμματεις εξητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου, και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν, ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου ακουων.

Κεφαλαιο 20

1 - 8 Και εγενετο εν μια των ημερων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις συν τοις πρεσβυτεροις και ειπαν λεγοντες προς αυτον· ειπον ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις, η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην; αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους· ερωτησω υμας καγω λογον, και ειπατε μοι· το βαπτισμα Ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων; οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν· εξ ουρανου, ερει· δια τι ουκ επιστευσατε αυτω; εαν δε ειπωμεν· εξ ανθρωπων, ο λαος απας καταλιθασει ημας, πεπεισμενος γαρ εστιν Ιωαννην προφητην ειναι. και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν. και ο ΙΣ ειπεν αυτοις· ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω.

9 - 16 Ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην· ανθρωπος τις εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους. και καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσουσιν αυτω· οι δε γεωργοι εξαπεστειλαν αυτον δειραντες κενον. και προσεθετο ετερον πεμψαι δουλον· οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον. και προσεθετο τριτον πεμψαι· οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον. ειπεν δε ο ΚΣ του αμπελωνος· τι ποιησω; πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον· ισως τουτον εντραπησονται. ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες· ουτος εστιν ο κληρονομος· αποκτεινωμεν αυτον, ινα ημων γενηται η κληρονομια. και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν. τι ουν ποιησει αυτοις ο ΚΣ του αμπελωνος; ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις. ακουσαντες δε ειπαν· μη γενοιτο. ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν· τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο·

17 *λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες,*
ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας;

18 - 19 πας ο πεσων επ' εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται· εφ' ον δ' αν πεση, λικμησει αυτον. Και εξητησαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις επιβαλειν επ' αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα, και εφοβηθησαν τον λαον, εγnows γαρ οτι προς αυτους ειπεν την παραβολην ταυτην.

20 - 26 Και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι, ινα επιλαβωνται αυτου λογου, ωστε παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος. και επηρωτησαν αυτον λεγοντες· διδασκαλε, οίδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον, αλλ' επ' αληθειας την οδον του ΘΥ διδασκεις· εξεστιν ημας Καισαρι φορον δουναι η ου; κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους· δειξατε μοι δηναριον· τινος εχει εικονα και επιγραφην; οι δε ειπαν· Καισαρος. ο δε ειπεν προς αυτους· τοιουν αποδοτε τα Καισαρος Καισαρι και τα του ΘΥ τω ΘΩ. και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν.

27 - 39 Προσελθοντες δε τινες των Σαδδουκαιων, οι αντι-λεγοντες αναστασιν μη ειναι, επηρωτησαν

αυτον λεγοντες· διδασκαλε, Μωυσης εγραψεν ημιν, *εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα, και ουτος ατεκνος η, ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου.* επτα ουν αδελφοι ησαν· και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος· και ο δευτερος και ο τριτος ελαβεν αυτην, ωσαντως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον. υστερον και η γυνη απεθανεν. η γυνη ουν εν τη αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη; οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα. και ειπεν αυτοις ο *ΙΣ*· οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουςιν και γαμισκονται, οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουςιν ουτε γαμιζονται· ουδε γαρ αποθανειν ετι δυνανται, ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν *ΘΥ* της αναστασεως υιοι οντες. οτι δε εγειρονται οι νεκροι, και Μωυσης εμηνυσεν επι της βατου, ως λεγει *ΚΝ τον ΘΝ Αβρααμ και ΘΝ Ισαακ και ΘΝ Ιακωβ.* *ΘΣ* δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων, παντες γαρ αυτω ζωσιν. Αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπαν· διδασκαλε, καλως ειπας.

40 - 42

ουκετι γαρ ετολμων επερωταν αυτον ουδεν. Ειπεν δε προς αυτους· πως λεγουσιν τον *ΧΝ* εινα Δαυιδ υιον; αυτος γαρ Δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων·

43

*ειπεν ΚΣ τω ΚΩ μου·
καθου εκ δεξιων μου,
εως αν θω τους εχθρους σου
υποποδιον των ποδων σου.*

44

Δαυιδ ουν *ΚΝ* αυτον καλει, και πως αυτου υιος εστιν;

45 - 47

Ακουοντας δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου· προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλονυτων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις, οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται· ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα.

Κεφαலைο 21

1 - 4

Αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας εις το γαζοφυλακιον τα δωρα αυτων πλουσιους. ειδεν δε τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει λεπτα δυο, και ειπεν· αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν· παντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα, αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης παντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν.

5 - 27

Και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν· ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ος ου καταλυθησεται. Επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες· διδασκαλε, ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι; ο δε ειπεν· βλεπετε μη πλανηθητε· πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες· εγω ειμι, και· ο καιρος ηγγικεν. μη πορευθητε οπισω αυτων. οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας, μη πτοηθητε· δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον, αλλ' ουκ ευθεως το τελος. Τοτε ελεγεν αυτοις· εγερθησεται εθνος επ' εθνος και βασιλεια επι βασιλεια, σεισμοι τε μεγαλοι και κατα τοπους λιμοι και λοιμοι εσονται, φοβητρα τε και απ' ουρανου σημεια μεγαλα εσται. Προ δε τουτων παντων επιβαλουςιν εφ' υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν, παραδιδοντες εις τας συναγωγας και φυλακας, απαγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου· αποβησεται υμιν εις μαρτυριον. θετε ουν εν ταις καρδιαις υμων μη προμελεταν απολογηθηναι· εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνασονται αντιστηναι η αντειπειν απαντες οι αντικειμενοι υμιν. παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων και συγγενων και φιλων, και θανατωσουσιν εξ υμων, και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου. και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται. εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας υμων. Οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων Ιερουσαλημ, τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης. τοτε οι εν τη Ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην, οτι ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα. ουαι ταις εν γαστρι εχουσiais και ταις θηλαζουσiais εν εκειναις ταις ημεραις· εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη τω λαω τουτω, και πεσουνται στοματι μαχαιρης και αιχμαλωτισθησονται εις τα εθνη παντα, και Ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων, αχρι ου πληρωθωσιν καιροι εθνων. Και εσονται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις, και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχους θαλασσης και σαλου, αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιας των επερχομενων τη οικουμενη, *αι* γαρ *δυναμεις των ουρανων* σαλευθησονται. και τοτε οψονται *τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη* μετα δυναμεως και δοξης πολλης.

27 (cont)

- 33 αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων, διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων. Και ειπεν παραβολην αυτοις· ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα· οταν προβαλωσιν ηδη, βλεποντες αφ' εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν· ουτως και υμεις, οταν ιδητε ταυτα γινομενα, γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του ΘΥ. αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα γενηται. ο ουρανος και η γη παρελευσονται, οι δε λογοι μου ου μη παρελευσονται.

34 - 36 Προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδια εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και επιστη εφ' υμας αφνιδιος η ημερα εκεινη ως παγισ· επεισελευσεται γαρ επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης. αγρυπνειτε δε εν παντι καιρω δεομενοι ινα κατισχυσητε εκφυγειν ταυτα παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου.

37 - 38 Ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων, τας δε νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο εις το ορος το καλουμενον Ελαιων· και πας ο λαος ωρθηριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου.

Κεφαலைο 22

1 - 6 Ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα. και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως ανελωσιν αυτον, εφοβουντο γαρ τον λαον. Εισηλθεν δε σατανας εις Ιουδαν τον καλουμενον Ισκαριωτην, οντα εκ του αριθμου των δωδεκα· και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και στρατηγοις το πως αυτοις παραδω αυτον. και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι. και εξωμολογησεν, και εξητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον ατερ οχλου αυτοις.

7 - 23 Ηλθεν δε η ημερα των αζυμων, η εδει θυεσθαι το πασχα· και απεστειλεν Πετρον και Ιωαννην ειπων· πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν. οι δε ειπαν αυτω· που θελεις ετοιμασωμεν; ο δε ειπεν αυτοις· ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ΑΝΘΣ κεραμιον υδατος βασταζων· ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν εις ην εισπορευεται, και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας· λεγει σοι ο διδασκαλος· που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω; κακεινος υμιν δειξει αναγαιον μεγα εστρωμενον· εκει ετοιμασατε. απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκει αυτοις και ητοιμασαν το πασχα. Και οτε εγενετο η ωρα, ανεπεσεν και οι αποστολοι συν αυτω. και ειπεν προς αυτους· επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ' υμων προ του με παθειν· λεγω γαρ υμιν οτι ου μη φαγω αυτο εως οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του ΘΥ. και δεξαμενος το ποτηριον ευχαριστησας ειπεν· λαβετε τουτο και διαμερισατε εις εαυτους· λεγω γαρ υμιν, ου μη πιω απο του νυν απο του γενηματος της αμπελου εως ου η βασιλεια του ΘΥ ελθη. και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων· τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον· τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν. και το ποτηριον ωσαυτως μετα το δειπνησαι, λεγων· τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυννομενον. Πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ' εμου επι της τραπεζης. οτι ο υιος μεν του ΑΝΘΥ κατα το ωρισμενον πορευεται, πλην ουαι τω ΑΝΩ εκεινω δι' ου παραδιδοται. και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν.

24 - 30 Εγενετο και φιλονεικια εν αυτοις, το τις αυτων δοκει ειναι μειζων. ο δε ειπεν αυτοις· οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται. υμεις δε ουχ ουτως, αλλ' ο μειζων εν υμιν γινεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο διακωνων. τις γαρ μειζων, ο ανακειμενος η ο διακωνων; ουχι ο ανακειμενος; εγω δε εν μεσω υμων ειμι ως ο διακωνων. Υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ' εμου εν τοις πειρασμοις μου· καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν, ινα εσθητε και πινητε επι της τραπεζης μου εν τη βασιλεια μου, και καθησθε επι θρονων τας δωδεκα φυλας κρινοντες του ΙΗΛ.

31 - 34 Σιμων Σιμων, ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ως τον σιτον· εγω δε εδεθηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου· και συ ποτε επιστρεψας στηρισον τους αδελφους σου. ο δε ειπεν αυτω· ΚΕ, μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι. ο δε ειπεν· λεγω σοι, Πετρε, ου φωνησει σημερον αλεκτωρ εως τρις με απαρνηση ειδεναι.

35 - 36 Και ειπεν αυτοις· οτε απεστειλα υμας ατερ βαλλαντιου και πηρας και υποδηματων, μη τινος υστερησατε; οι δε ειπαν· ουθενος. ειπεν δε αυτοις· αλλα νυν ο εχων βαλλαντιον αρατω, ομοιως και πηραν, και ο μη εχων πωλησατω το ιματιον αυτου και αγορασατω μαχαιραν. λεγω γαρ υμιν οτι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι, το·

και μετα ανομων ελογισθη

38

και γαρ το περι εμου τελος εχει. οι δε ειπαν· *ΚΕ*, ιδου μαχαιραι ωδε δυο. ο δε ειπεν αυτοις· ικανον εστιν.

39 - 53

Και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων, ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται. γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις· προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον. και αυτος απεσπασθη απ' αυτων ωσει λιθου βολην και θεις τα γονατα προσηυχето λεγων· πατερ, ει βουλει παρενεγκε τουτο το ποτηριον απ' εμου· πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γινεσθω. και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν κοιμωμενους αυτους απο της λυπης, και ειπεν αυτοις· τι καθευδετε; ανασταντες προσευχεσθε, ινα μη εισελθητε εις πειρασμον. Ετι αυτου λαλουντος ιδου οχλος, και ο λεγομενος Ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω *ΙΥ* φιλησαι αυτον. *ΙΣ* δε ειπεν αυτω· Ιουδα, φιληματι τον υιον του *ΑΝΟΥ* παραδιδως; ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπαν· *ΚΕ*, ει παταξομεν εν μαχαيره; και επαταξεν εις τις εξ αυτων τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν το ους αυτου το δεξιον. αποκριθεις δε ο *ΙΣ* ειπεν· εατε εως τουτου· και αφαμενος του ωτιου ιασατο αυτον. Ειπεν δε *ΙΣ* προς τους παραγενομενους επ' αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους· ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων; καθ' ημεραν οντος μου μεθ' υμων εν τω ιερω ουκ εξετειναιτε τας χειρας επ' εμε, αλλ' αυτη εστι ν' υμων η ωρα και η εξουσια του σκοτους.

54 - 62

Συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον εις την οικιαν του αρχιερεως· ο δε Πετρος ηκολουθει μακροθεν. περιαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων εκαθητο ο Πετρος μεσος αυτων. ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθημενον προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν· και ουτος συν αυτω ην. ο δε ηρνησατο λεγων· ουκ οίδα αυτον, γυναι. και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη· και συ εξ αυτων ει. ο δε Πετρος εφη· *ΑΝΕ*, ουκ ειμι. και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλος τις δισχυριζετο λεγων· επ' αληθειας και ουτος μετ' αυτου ην, και γαρ Γαλιλαιος εστιν. ειπεν δε ο Πετρος· ανθρωπε, ουκ οίδα ο λεγεις. και παραχημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ. και στραφεις ο *ΚΣ* ενεβλεψεν τω Πετρω, και υπεμνησθη ο Πετρος του ρηματος του *ΚΥ* ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι σημερον απαρνηση με τρις. και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως.

63 - 71

Και οι ανδρες οι συνεχοντες αυτον ενεπαιζον αυτω δεροντες, και περικαλυψαντες αυτον επηρωτων λεγοντες· προφητευσον, τις εστιν ο παισας σε; και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον. Και ως εγενετο ημερα, συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου, αρχιερεις τε και γραμματαις, και απηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες· ει συ ει ο *ΧΣ*, ειπον ημιν. ειπεν δε αυτοις· εαν υμιν ειπω, ου μη πιστευσητε· εαν δε ερωτησω, ου μη αποκριθητε. απο του νυν δε εσται ο υιος του *ΑΝΟΥ* καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του *ΘΥ*. ειπαν δε παντες· συ ουν ει ο *ΥΣ* του *ΘΥ*; ο δε προς αυτους εφη· υμεις λεγετε οτι εγω ειμι. οι δε ειπαν· τι ετι εχομεν μαρτυριας χριειαν; αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου.

κεφαலைο 23

1 - 12

Και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον Πιλατον. Ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες· τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνος ημων και κολυοντα φορους Καισαρι διδοναι και λεγοντα εαυτον *ΧΝ* βασιλεα εινα. ο δε Πιλατος ηρωτησεν αυτον λεγων· συ ει ο βασιλευς των Ιουδαιων; ο δε αποκριθεις εφη· συ λεγεις. ο δε Πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους· ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω *ΑΝΩ* τουτω. οι δε επισχουν λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ' ολης της Ιουδαιας, αρξαμενος απο της Γαλιλαιας εως ωδε. Πιλατος δε ακουσας επηρωτησεν ει ο *ΑΝΟΣ* Γαλιλαιος εστιν, και επιγνους οτι εκ της εξουσιας Ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς τον Ηρωδην, οντα και αυτον εν Ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις. Ο δε Ηρωδης ιδων τον *ΙΝ* εχαρη λιαν, ην γαρ εξ ικανων χρονων θελων ιδειν αυτον δια το ακουειν περι αυτου και ηλπισεν τι σημειον ιδειν υπ' αυτου γινομενον. επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις, αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω. ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματαις ευτονως κατηγορουντες αυτου. εξουθενησας δε αυτον και ο Ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου, εμπαιζας περιβαλων εσθητα λαμπραν επεμψεν αυτον τω Πιλατω. εγενετο δε φιλοι ο τε Ηρωδης και ο Πιλατος εν εκεινη τη ημερα μετ' αλληλων· προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς αυτους.

13 - 15

Πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον ειπεν προς αυτους· προσηνεγκατε μοι τον *ΑΝΟΝ* τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον, και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουθεν ευρον εν τω *ΑΝΩ* τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ' αυτου. αλλ' ουδε Ηρωδης, ανεπεμψεν γαρ αυτον προς ημας, και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω·

15 (cont)

- 25 παιδευσας συν αυτον απολυσω. Ανεκραγον δε αυτον παμπληθει λεγοντες· αιρε τουτον, απολυσον δε ημιν τον Βαραββαν· οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βληθεις εν τη φυλακη. παλιν δε ο Πιλατος προσεφωνησεν αυτοις θελων απολυσαι τον *ΙΝ*. οι δε επεφωνουν λεγον· σταυρου σταυρου αυτον. ο δε τριτον ειπεν προς αυτους· τι γαρ κακον εποιησεν ουτος; ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω· παιδευσας συν αυτον απολυσω. οι δε επεκειντο φωναις μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι, και κατισχυον αι φωναι αυτων. Και Πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων· απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον ητουντο, τον δε *ΙΝ* παρεδωκεν τω θεληματι αυτων.

26 - 49 Και ως απηγαγον αυτον, επιλαβομενοι Σιμωνα τινα Κυρηναιον ερχομενον απ' αγρου επεθηκαν αυτω τον *ΣΤΡΟΝ* φερειν οπισθεν του *ΙΗΥ*. Ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον. στραφεις δε προς αυτας *ΙΣ* ειπεν· θυγατερες *ΙΗΜ*, μη κλαιετε επ' εμε· πλην εφ' εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων, οτι ερχεται ημεραι εν αις ερουσιν· μακαριαι αι στειραι και κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθρεψαν. τοτε αρξονται **λεγειν τοις ορεσιν· πεσετε εφ' ημας, και τοις βουνοις· καλωψατε ημας**· οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν, εν τω ξηρω τι γενηται; Ηγοντο δε και ετεροι κακουργοι δυο συν αυτω αναιρεθηναι. Και οτε ηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον Κρανιον, εκει εστρωσαν αυτον και τους κακουργους, ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων. **διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον**. Και εισηκει ο λαος θεωρων. εξεμυκτεριζον δε και οι αρχοντες λεγοντες· αλλους εσωσεν, σωσατω εαυτον, ει ουτος εστιν ο *ΧΣ* ο υιος του *ΘΥ* ο εκλεκτος. ενεπαιξαν δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι, οξος προσφεροντες αυτω και λεγοντες· ει συ ει ο βασιλευς των Ιουδαιων, σωσον σεαυτον. ην δε και επιγραφη επ' αυτω· ο βασιλευς των Ιουδαιων ουτος. Εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων· ουχι συ ει ο *ΧΣ*; σωσον σεαυτον και ημας. αποκριθεις δε ο ετερος επιτιμων αυτω εφη· ουδε φοβη συ τον *ΘΝ*, οτι εν τω αυτω κριματι ει; και ημεις μεν δικαιως, αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν· ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν. και ελεγεν· *ΙΥ*, μνησθητι μου οταν ελθης εις την βασιλειαν σου. και ειπεν αυτω· αμην σοι λεγω, σημερον μετ' εμου εση εν τω παραδεισω. Και ην ηδη ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ' ολην την γην εως ωρας ενατης του ηλιου εκλιποντος, εσχισθη δε το καταπετασμα του ναου μεσον. και φωνησας φωνη μεγαλη ο *ΙΣ* ειπεν· πατερ, εις χειρας σου παρατιθειμαι το *ΠΝΑ* μου. τουτο δε ειπων εξεπνευσεν. Ιδων δε ο εκατονταρχης το γενομενον εδοξαζεν τον *ΘΝ* λεγων· οντως ο *ΑΝΟΣ* ουτος δικαιος ην. και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην, θεωρησαντες τα γενομενα, τυπτοντες τα στηθη υπεστρεφον. Εισηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτω απο μακροθεν και αι γυναικες αι συνακολουθουσαι αυτω απο της Γαλιλαιας ορωσαι ταυτα.

50 - 56 Και ιδου ανηρ ονοματι Ιωσηφ βουλευτης υπαρχων και ανηρ αγαθος και δικαιος - ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων - απο Αριμαθαιας πολεως των Ιουδαιων, ος προσεδεχετο την βασιλειαν του *ΘΥ*, ουτος προσελθων τω Πιλατω ητησατο το σωμα του *ΙΥ* και καθελων ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτον εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεις ουπω κειμενος. και ημερα ην παρασκευης και σαββατον επεφωσκεν. Κατακολουθησασαι δε αι γυναικες, αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι εκ της Γαλιλαιας αυτω, εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου, υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα. και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην.

Κεφαலைο 24

1 - 12 Τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεως επι το μνημειον ηλθαν φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα. ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου, εισελθουσαι δε ουχ ευρον το σωμα του *ΚΥ ΙΥ*. και εγενετο εν τω απορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθητι αστραπτουση. εμφοβον δε γενομενων αυτων και κλινουσων τα προσωπα εις την γην ειπαν προς αυτους· τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων; ουκ εστιν ωδε, *αλλα ηγερθη*. μνησθητε ως ελαλησεν υμιν επι ων εν τη Γαλιλαια λεγων τον υιον του *ΑΝΟΥ* οτι δει παραδοθηναι εις χειρας *ΑΝΩΝ* αμαρτωλων και *ΣΠΩΘΗΝΑΙ* και τη τριτη ημερα αναστηναι. και εμνησθησαν των ρηματων αυτου. Και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις. ησαν δε η Μαγδαληνη Μαρια και Ιωαννα και Μαρια η Ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις. ελεγον προς τους αποστολους ταυτα, και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα ταυτα, και ηπιστουν αυταις. Ο δε Πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια μονα, και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος.

13 - 35 Και ιδου δυο εξ αυτων εν αυτη τη ημερα ησαν πορευομενοι εις κωμην απεχουσαν σταδιους

εξηκοντα απο *ΙΗΜ*, η ονομα Εμμαους, και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων. και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν και αυτος *ΙΣ* εγγισας συνεπορευετο αυτοις, οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωαι αυτον. ειπεν προς αυτους· τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες; και εσταθησαν σκυθρωποι. αποκριθεις δε εις ονοματι Κλεοπας ειπεν προς αυτον· συ μονος παροικεις *ΙΗΜ* και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν τη ημεραις ταυταις; και ειπεν αυτοις· ποια; οι δε ειπαν αυτω· τα περι *ΙΥ* του Ναζαρηνου, ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του *ΘΥ* και παντος του λαου, οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον. ημεις δε ηλπίζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον *ΙΗΛ*· αλλα γε και συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει αφ' ου ταυτα εγενετο. αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας, γενομεναι ορθριναι επι το μνημειον, και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθαν λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι, οι λεγουσιν αυτον ζην. και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως αι γυναικες ειπον, αυτον δε ουκ ειδον. και αυτος ειπεν προς αυτους· ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησαν οι προφηται· ουχι ταυτα εδει παθειν τον *ΧΝ* και εισελθειν εις την δοξαν αυτου; και αρξαμενος απο Μουσεως και απο παντων των προφητων διερμηνευσεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου. Και ηγγικαν εις κωμην ου επορευοντο, και αυτος προσεποιησατο πορρωτερον πορευεσθαι. και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες· μεινον μεθ' ημων, οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν ηδη η ημερα. και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις. και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ' αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις, αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον· και αυτος αφαντος εγενετο απ' αυτων. και ειπαν προς αλληλους· ουχι η καρδια ημων καιιομενη ην ως ελαλει ημιν εν τη οδω, ως διηνοιγεν ημιν τας γραφας; Και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις *ΙΗΜ* και ευρον ηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις, λεγοντας οτι οντως ηγερθη ο *ΚΣ* και ωφθη Σιμωνι. και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ως εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου.

36 - 43

Ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις· ειρηνη υμιν. θροηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν *ΙΝΑ* θεωρειν. και ειπεν αυτοις· τι τεταραγμενοι εστε και τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν τη καρδια υμων; ιδετε τας χειρας και τους ποδας μου οτι εγω ειμι αυτος· ψηλαφησατε με και ιδετε, οτι *ΙΝΑ* σαρκας και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα. και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας. ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις· εχετε τι βρωσιμον ενθαδε; οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου μερος· και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν.

44 - 53

Ειπεν δε προς αυτους· ουτοι οι λογοι μου ους ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν, οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω Μουσεως και τοις προφηταις και ψαλμοις περι εμου. τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας· και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται παθειν τον *ΧΝ* και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα, και κηρυχθηναι εν τω ονοματι αυτου μετανοιαν εις αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη. αρξαμενον απο *ΙΗΜ* υμεις μαρτυρες τουτων. και εγω αποστελλω την επαγγελιαν του *ΙΠΡΟΣ* μου εφ' υμας· υμεις δε καθισατε εν τη πολει εως ου ενδυσησθε εξ υψους δυναμιν. Εξηγαγεν δε αυτους εως προς Βηθανιαν, και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους. και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ' αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον. Και αυτοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις *ΙΗΜ* μετα χαρας μεγαλης και ησαν δια παντος εν τω ιερω ευλογουντες τον *ΘΝ*.

Lucas: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation